

SWEDENBORG, EMANUEL

**Utdrag af några bref från Emanuel
Svedenborg til åtskillige des vänner.
=(Rubr.)= ([S. 8:] Stockholm, tryckt hos A.J.
Nordström, 1787.).**

Stockholm
1787

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

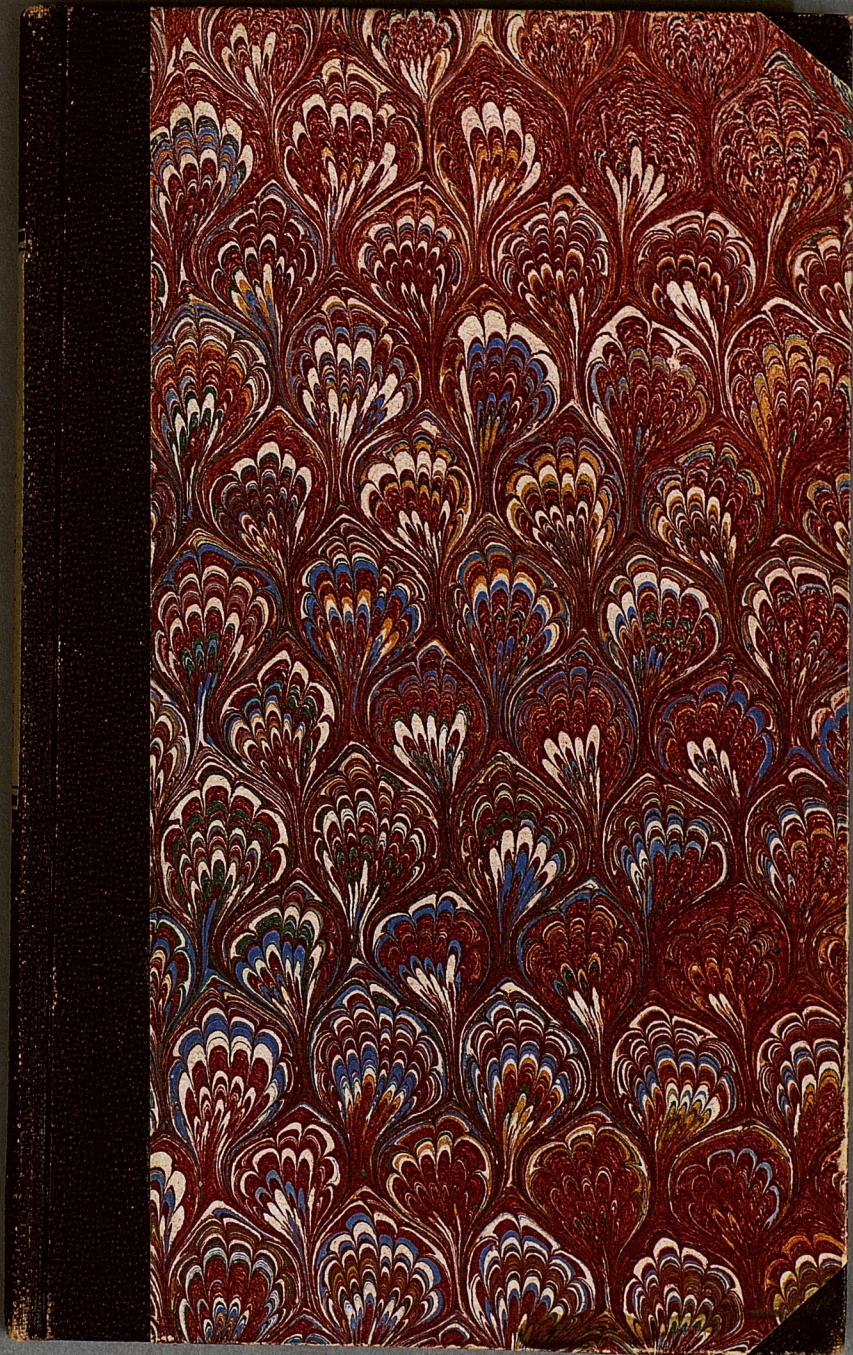
- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

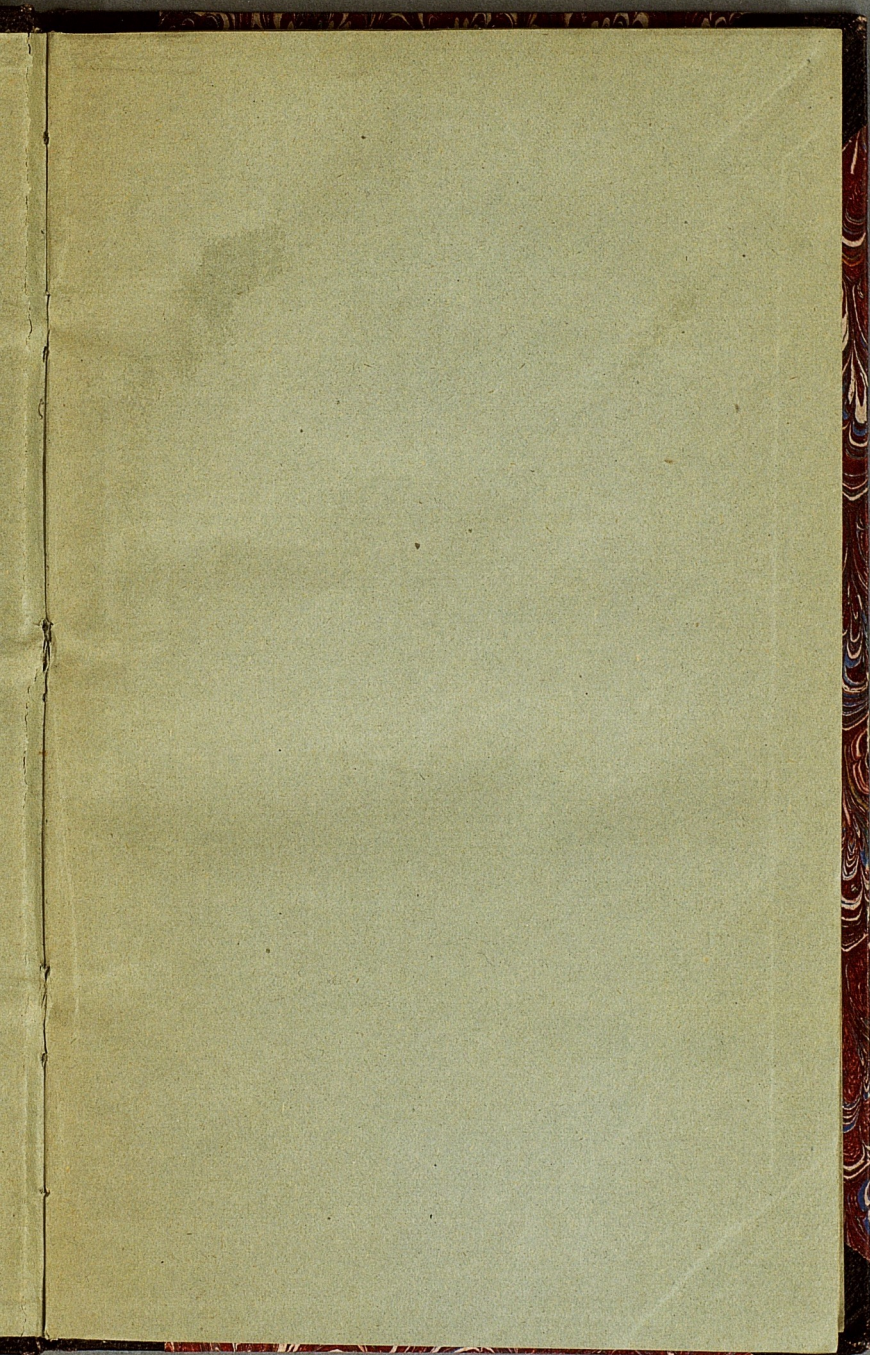
Swed.ub.

Teol.

Skr. om lär.

NORDENSKIÖLD, Carl Fredrik

F.

nr Samlingen för Philantropen I

U T D R A G
Af några Bref från
EMANUEL SVEDENBORG
til åtskillige des Vänner.

Rådens fördenskull icke: ty det är i det fördoigt,
som icke skall varda uppenbarat Matth. X. 26.

FÖRSTA BREEVET.

Pro Memoria.

Uraf Herr Doctorns Vän, är mig gjorda
åtskilliga Frågor, hvartil detta ländert
til tjensteligit svar.

1:o *Min mening om Böhmens och L. Skrif-
ter* *)? Så har jag dem aldrig läst, och
var mig förbudt at läsa Dogmaticos och
Systematicos i Theologien; förr än
mig öppnades Himmelen, af orsak at där-
igenom kunnat lätteligen insmyga sig o-
grundade meningar och funder, hvilka
svärligen sedan kunnat afföras: hvarföre
då mig öppnades Himmelen jag måste
först lära Hebraiska Språket, som ock
Correspondentierna, hvarmed hela Bibe-
len är sammanfattad; hvilket förde mig
at igenomläsa Guds Ord många resor;
och emedan Guds Ord är Källan, hvaraf
D all

*) Förmodeligen Lavater.

all Theologie skall tagas, fattes jag dy-
medelst i stånd at emottaga Instruction
af Herren, som är Verbum.

2:o *Huru snart en ny Församling är til
väntandes?* Svar: Herren lagar nu til en
ny Himmel af dem som tro uppå honom,
och årkiänna honom för den rätta Him-
melens och Jordanes Gud, och tillika se
uppå honom i sitt Lefverne, som är at
fly det onda och göra det goda; ty ifrån
den Himmelen skall *Nova Hierosolyma*
nedkomma; Apoc. XXI: 2. Jag ser
dageligen Andar och Änglar nedkomma
och upkomma til 10 à 20,000, och sät-
tjas i ordning: efter hand som den Him-
melen formeras, så begynner och til-
växer den nya Församlingen; Academi-
erna i Christenheten tillåras nu först,
hvarifrån komma nya Präster; ty den
nya Himmelen råder intet med de gam-
la, som hålla sig för lärda uti *Justifica-
tionem per solam fidem*.

3:o *Om den utlofvade Transaktion, de In-
finitate, Omnipotentia, Omnipresentia?* Svar:
är om dem inblandadt uti Sapiaentia An-
gelica de Divina Providentia, n. 46 ad
54, 157, och uti Sap. Ang. de Divino
Amore et Divina Sapiaentia, n. 4, 17,
19, 21, 44, 69, 72, 76, 106, 156,
318. och uti Apocalypfi Revelata, n. 961.
och ån mera kommer därom uti Arcanis
Sapiaentiae Angelicae de Amore Conju-
giali;

giali; ty at om dessa *Divinis Attributis* skrifva något apart, vore at lyfta tankarne för högt, utan bistånd af något som underhåller dem, hvarföre det har anfördt *in Serie cum aliis rebus*, som falla in uti Förståndet.

Jag har med nöje igenomlåft Herr Doctorns nya Förök öfver Evangelierne; öfver 1. Adventer äro vackra uttydningar. Härvid vill iag förmåla betydningen af *Præsepe*, af *Baptismo Johannis*, och om *Elias. Præsepe* betydde Instructionen ex Verbo, emedan Muhl-åsnor och Håstar betyda Intellectum Verbi; (se Apoc. Revel. n. 298) och uti krubban var deras nutrition; at det inter var rum uti Diverforio, betydde at det inter var något Instructions-ställe i Hierusalem; hvarföre det såges til Pastores, som betydde den tilkommande Församlingen, *hoc Signum vobis quod invenirent Infantem jacentem i præsepe* Luc. 11: 12.

Baptismus Johannis preparerade Himlarna, at Juda Folket kunde bestå, då Gud sielf kom ibland dem. Och Johannes betydde *Omne Propheticum Veteris Testamenti de Domino et de adventu Ipsius*, som ock *Elias*, efter han var den förnämste af Propheterne.

Emedan de nu här begynna mera at tänka på *Charitatem* än tilföre, hållandes

fast före at *Fides et Charitas* intet kunna
skiljas åt, så begynnes ock nu *Sola Fides*
här at kallas *Heerenhyter. Troen.* Stockh.
in Febr. 1767.

ANDRA BREFVET.

Jag har nu ånteligen kommit til slut
med Uppenbarelse-Boken, och sänder där-
af til Herr Doctorn 8 Exemplar, 2:ne in-
håftade och 6 oinhåftade, hvilka Hr Doct.
behagar således emploijera, 1 til sig, 1 til
Biskopen, 1 til Dom-Probsten, 1 til Doct.
Rosen, 1 til Borgmästarn Hr Petterson, 1
til Bibliothequet; de 2:e öfriga kan Herr
Doct. låta gå uti Lån til sina Vänner. Vid
slutet af hvart Capitel finnes Memorabilia,
skilde ifrån Texten med stiernor, dem tack-
tes Hr Doct. först igenomläsa, hvaraf man
får en grundelig kundskap om den mise-
rabla statu, som *Sola Fides* har bragt *Ec-
clesias Reformatorum* uti. Jag refer nu här-
ifrån til England, hvarest något buller lå-
rer existera af det at Biskoparne i England
äro uti Memorabilibus något starkt rörde,
men nödvändigheten har fordrat det. Jag
förbl. &c. Amsterdam d. 8 April 1766.

TREDJE BREFVET.

Hvad *Apostlarnes* och *Pauli* Skrif-
ter angår, så har jag dem intet uptagit uti
Arcanis Cœlestibus, af orsak at de äro Lå-
roskrifter, och således intet skrefne *Stylo
Verbi*, såsom *Propheternes*, *Dauids*, *Evan-
geli*.

gelisternes och *Apocalypsis*. *Stylus Verbi*
 består helt och hållit utaf *Correspondentier*;
 hvarföre den ock gör immediate commu-
 nication med Himmelen; men uti Låro-
 skrifterna är en annan styl, som vål haf-
 ver communication med Himmelen, men
 mediate; at de äro så skrefne utaf Apost-
 larne, var orsaken, at den nya Christna
Ecclesia skulle genom dem begynnas, och
 således kunde intet *Doctrinalia* skrivas
ipso stylo Verbi, utan på sätt, som kunde
 klarare och närmare förstås; Apostlarnes
 Skrifter äro icke des mindre goda Försam-
 lingens Böcker, och drifva Låran de *Cha-
 ritate* och des *Fide* så starkt, som någon-
 sin Herren sielf hos Evangelisterne och uti
Apocalypsi, som kan ögonkenligen ses
 och finnas, om man därpå har sina tankar,
 då man dem igenomläser. At Pauli ord
 Rom. III. v. 28. *de Justificatione per fidem*,
 äro helt orätt förstådde, är bevisst uti *Apo-
 calypsi Revelata* n. 417. videatur; och så-
 ledes är *Doctrina de Solo Fide Justifican-
 te*, som gör *hodiernam Theologiam in Ec-
 clesis Reformatorum*, bygd på en hel falsk
 grund. Förblifver &c. Amsterdam d. 15
 April 1766.

FIERDE BREFVET.

Siftledne 8 Sept. ankom jag hit til
 Stockholm; Refan från England hit skjedde
 på 8 dagar. Det var en sticketande storm
 med vind, som förde Skeppet så fort. Se-

dan undfeck jag Hr Doct. bref af den 17 Sept. Fågnar mig af dels och mina öfriga bekantas välfstånd i Götheborg, till hvilka alla anmäles min hörsamste hälsning.

Til det ämnade *Prediko - Bibliotheket* önskar jag välsignelse; jag sänder härhos min Prænumeration til det samma. — Hr Doct. lærer bruka därvid all försigtighet, emedan tiden ännu intet är inne at *Essentialia Novæ Ecclesiæ* så kunna antagas; Clericiet, som sig confirmerat uti sina *Dogmatibus* vid Academierna, hafva svårt at blifva öfvertygade: ty alla confirmationer uti *Theologicis* äro såfom fastlimade i hiernan, och låta sig svårligen röras; och så länge de äro quare, hafva rätta Sanningar intet rum: Detsutom är *Novum Cælum ex Christianis, ex quo Nova Hierosolyma a Domino descendet*, Ap. XXI: 1. 2., ännu intet fullkomligen stadgad.

Här i Stockh. hålles nu allmänt före, at *Tron* och *Charitas* böra följas åt, och at den ena intet kan vara förutan den andra, af orsak at *Bona Opera sunt Fructus Fidei*, och visa sig uti *statu Justificationis*; dock gänsla få af Lutheranerne tänka längre än dit, fastän de Lärde ännu intet funnit någon nexum emellan *Fidem* och *Bona Opera*, hvarföre de göra *Bona Opera* allenaft til *moralia et civilia*, och således goda, men intet til Saligheten, med mera sådant: De hafva ock rätt, emedan af den *Tron*
inga

inga andra Opera kunna härflyta; annorlunda af Tron på Jesum Christum *).

Hvad angår *Divinum Humanum Domini*, så strider det intet emot *Formulam Concordiæ*, dårest läres, at i Christo *Deus est Homo*, et *Homo est Deus*, och confirmeras *Pauli dictum, quod in Christo omnis Divinitas Corporaliter habitet*, med mera.

Om Böhmens Skrifter kan jag intet fölla något omdöme, emedan jag dem aldrig läst. Jag förbl. &c.

Stockh. d. 25 Sept. 1766.

FEMTE BREFVET.

Jag har haft den fågnaden at bekomma Hr Doct. kiära Bref af d. 23 Nov. 68; At jag det intet förr än nu kommit at besvara är orsak, at jag velat fördröja därmed, til dess et litet Värk är utkommit, kalladt *Summaria Expositio Doctrinæ Novæ Ecclesiæ quæ per Novam Hierosolyman in Apocalypsi intelligitur*, hvaruti aldeles upteknas felaktigheterna af den hittils fattade Læran de *Justificatione per solam Fidem & de Imputatione Justitiæ seu meriti Christi*. Den Tractaten är af mig sånd til alla Prester uti hela Holland, samt kommer til de förnämsta uti Tyskland. Jag har hört at de den noga igenomläst, och at en del redan funnit, Sanningen och en del intet veta hvar est de sig skola vända, i ty det som däruti är skrifvit är helt öfvertygande at den Doctrina åstadkommit det, at uti Christenheten

*) Sådan som den i Auctors Arbeten beskrives.

heten nu för tiden är ingen Theologie. Jag tänker däråf til Hr Doct., med första ikepp som härifrån afgår, sånda 12 Exemplar dem Hr Doct. behagar afgifva 1 til Hr Biskopen, 1 til Hr Dom-Probsten, och de öfrige, förutan sitt eget, til Lectores Theologie, samt til Presterne uti Staden, i ty ingen dårom kan rättare dömma, än den som grundeligen intagit Justifications-hemligheterna. Sedan detta lilla Vårket är igenomläst, behagar Hr Doct. hos Hr Dom-Probsten vånligen anhålla, at han uti Confistorio förklarar sin mening däröfver. Alla de som här kunna och vela se Sanningen, accedera.

Här fråga de mig nog om den nya *Ecclesia*, enär den skall komma? hvarpå jag svarar: at efter hand, som *Justifications* och *Imputations*-*Doctrina* extirperas, hvilket lærer värkas igenom denna Tractaten. Man vet at *Ecclesia Christiana* intet straxt efter Christi Himmelsfärd inkom, utan successive tiltog, det ock förstås med dessa orden uti *Apocalypsi: et mulier volavit in desertum in locum suum, ubi nutritur tempus et tempora et dimidium temporis a facie serpentis, Cap. XII: 14. ; serpens seu Draco est illa Doctrina.*

Efter en Månad vid pafs refer jag härifrån til Paris, och det uti et upplåt som förut intet får up-täckas.

Hvad beträffar de Syningar af åtkillige, som omförmäles i Herr Doctorns bref, så äro de intet annat, än *phantasia Visioner*. Näst vördsam hälfning til Hr Biskopen, m. fl. fräblifver &c.

Amsterdam d. 15 Martii 1769.

SJETTE BREFVET.

Uti Bref ifrån Högaktad Hr. *P. Hammarberg*, har jag bekommit Copia af Hr. Doct., och Dom-Probstens *Ol. Ekboms* Betänkande öfver de Skrifter, som af mig äro utkomne; här inneslyckt följer nu svar därpå, det Hr Doct. behagar ingifva uti Ven. Consistorio, dock först däraf taga en Copia för sig, som ock en för Doct. och Biskopen, som honom tilländes, på det at mit svar intet må uti Consistorio förqvåvas. Skulle Hr Doct. och Dom-Probsten intet taga sit Betänkande tillbaka, och det aldeles förkasta, så påstår jag, at såsom Rådets, Hof-Rätternes och Collegiernes Betänkande få tryckas, at jemväl ock Domprobstens och mit svar; och sedan kan jag begynna däröfver en criminal-process. Uti nästa vecka lagar jag mig at resa til Paris. Skulle något helt angelågit uti denna Sak förefalla, torde jag få kundskap därom uti Paris igenom Bref, adresserat til Envaijen Hr Gref *Gust. Phil. Creutz*. Näst öm och vänlig hälsning til mina bekanta och Gynnare i Götheborg, förblifver &c
Amsterdam d. 15 April 1769.

Svar uppå Högvärdige Hr. Doctorens och Dom-Probstens *Olof Ekeboms*, uti Consistorio i Götheborg, d. 22 Martii 1769, ingifne Betänkande:

Mig är vordit communiceradt Hr Doct. och Dom-Probstens uti Consistorio ingifne Betänkande, om den Nya Förämlings Låran, hvilken uti Doctrina Novæ Hierololymæ, samt uti Apocalypsi Revelata, utaf vår Frälsare Jesu Christo, för Verlden, utaf mig dels tjenare, är framgifven:

E

och

och som jag finner at Hr Dom-Probstens Betän-
kande är fullt med föreviteller, som ock här
och där med ofanningar, så håller jag före vara
för vidlyftigt, at thet particulariter besvara, helst
jag ser, at det är skrifvit lika som af en, som inter
har tand för tunga, ej heller ögon frammanfö-
re, at se hvad enligt Guds-Ord och uplyst för-
stånd deruti finnes vara, hvilka äro de som Her-
ren sjelf beskriver hos Matthæum Cap. XIII:
13, 14, 15. Jag vil allenaft utur Betänkandet
desla orden uptaga, at den Låran är i *högsta*
grad Hæretisk, och i de allra mest delar Socinia-
nisk. Hæretisk kan den Låran inter kallas, eme-
dan uti den årkännes och bestyrkes I.) *Divina*
Trinitas, se doctrinam Novæ Hierosolymæ de
Domino n. 55. seq. och Apocalypsin Revelatam
n. 961, 962. II.) *Sanctis Scripturæ Sacræ*, i
synnerhet quoad sensum litteræ, se doctrinam
Novæ Hierosolymæ de Scriptura Sacra n. 27.
seq. n. 37. seq. n. 50. seq. & in Apocalypsi
Revel. n. 200: 898, 911. III.) *Christeligt lef-*
verne. se Doctrinam vixæ pro Nova Hierosolyma
ex præceptis Decalogi, a principio ad finem. IV.)
Sammanbandet af Tron och Kärleken, se Apoc.
Revel. på många ställen. V.) Och at Tron på
Gud bör ställas uppå vår Frållare, efter dets egna
Ord, Joh. III. 15: 16. Cap. VI. 40. Cap. XI.
25: 26. Cap. XX. sista vers. och i synnerhet Joh.
III: 35: 36. och Coloss. II: 9. Som ock af För-
mula Concordiæ, Quod in Jesu Christo Homo
sit Deus, & Deus Homo, p. 607: 762, 763,
765, 840. seq. Quod Humana ipsius Natura ad
Divinam Majestatem & Potentiam exaltata sit, pag.
337. seq. 607: 608. seq. 774: 834. seq. 844:
847.

847, 852, 861, 863. 869. Quod Jesu Christo sit omnis potestas in Cælo et in Terra, p. 775 776, 780, 833. Quod etiam quoad Humanam Naturam præsentissime omnia gubernet, p. 337: 375, 600, 608, 611, 738, 768, 783, 784, 785, 786. Appendix p. 149: 150, præter plura, se Edition, tryckt Lipsiæ 1765: Uti styrka af hvilket alt, och utaf lydnad af det som Herren sjelf lærer. Joh. XIV: 6 ad 11, kommer Tron på Gud, efter den nya Församlings-Låran at ställas på Sjelfva Frållaren. Af detta allenast kan intagas, at den Låran oförkyldt och oförlynt är antastad med smådes-ord, och kan af ingen sund Sjal få-
 jas vara full af de aldraodrågeligaste errores fundamentales, förförisk, kätterisk, förgripelig, och uti högsta måtton förkastelig. Desse oqvådings-ord utgjutas, fastån Hr Dom-Probsten uti sit Betänkande art. 2 tillstår at han intet låsit mina Skrifter, med dessa ord: *Jag känner intet Assessor Svedenborgs Religions-Systeme, ej heller lär jag bemöda mig at låra känna det: man har berättadt mig, at det måtte hufvudsakeligen inhämtas af hans utgifna Skrifter de Nov. Hierosolyma, de Charitate & Fide, de Domino &c. them jag hvarken dgt, låsit eller sedt: är det icke at vara blind frammanföre, och bakföre hafva ögonen, dock åfven dem med flor öfver, och så se och döma om ens Skrifter? kan då någon Andelig och Werldslig Domare, et utbristande uti sådana termer annars anse, ån criminelt? Doctrina, som Dom-Probsten ömnämmer finnes uti Gøtheborg, och har kunnat den se, om han behagadt. Hr Dom-Probsten hådar jemväl Senlum Spiritualem Verbi, den vår Frålsare nu låtit uppenbara, lika som*

den skulle förhindra, at *Scriptura Sacra* intet då blifver *Principium cognoscendi Fidei, Religionis, & Theologiæ Revelatæ*, efter des egne ord, och likväl uti *Doctrina Novæ Hierosolymæ* de *Scriptura Sacra* fullt bevises och demonstreras, I) Quod sensus Litteræ Verbi sit basis, continens & Firmamentum Sensus Spiritualis, ejus, n. 27 ad 36. II) Quod Divinum Verum in Sensu litteræ Verbi sit in suo pleno, suo sancto, et in Sua potentia, n. 37 ad 49. III) Quod *Doctrina Ecclesiæ* ex sensu litteræ Verbi sit haurienda, et per illum confirmanda, n. 50 ad 61. IV) Quod per sensum litteræ Verbi sit conjunctio cum Domino, & confociatio cum Angelis, n. 62 ad 68, med mera; De sensu Spiritualis Verbi. och des oskattbara nytta, n. 5 ad 26 *ibid.* se ock *Apo-calyptin Revelatam* n. 200, 898, 911, och på tulende andra ställen.

För det andra, at den Låran kallas Socinianisk, är en fördömd Blaphemie och lögn, i ty at Socinianismus betyder Negationem Divinitatis Domini nostri Jesu Christi, och likväl Divinitas Ipsi, i denna Nya Församlings-Låran, principaliter bestyrkes och bevises, och at Frälsaren fullkomligen gjordt tilfyllest och återlöst menniskorna, ja så, at ingen utan des ankomst kunnat blifva salig, se *Apo-c. Revel.* n. 67, och på flere andre ställen: hvarföre jag anser Ordet Socinianisk för häfn och djefvullkt spott. Detra tillika med det öfriga i Betänkandet kan man taga för sådant, som förtås med Floden, den *Draco* ex ore suo kastade på Qvinnan at fördränka henne, då hon ännu var uti öknen, *Apo-c. XII: 15.* och torde hända, at ock sannas det,

det, som straxt derpå följer, Et iratus Draco contra Mulierem, & abivit bellum facere cum reliquis feminis ejus, observantibus mandata Dei, & habentibus testimonium Jesu Christi, Vers. 17. At Nova Hierosolyma betyder Növam Ecclesiam, quæ futura est Sponsa & Uxor Agni, se Apoc, Revel. n. 880: 881. Och at den ofelbart kommer, emedan Herren Sjelf den förut sagt, Apoc. Cap. XXI: 21; se öck Sach. XIV: 7, 8, 9. Och uti sista Capitlet, dessa orden, Ego Jesus misi angelum meum testari vobis hæc in Ecclesiis; Ego sum Radix & Genus Davidis, Stella Splendida & matutina: & Spiritus & Sponsa dicunt veni, & audiens dicit veni, & sitiens venit, ac volens accipiet aquam vitæ gratis. Apoc. XXII: 16, 17. Amsterdam d. 15 April 1769, af
EMAN. SWEDENBORG.

Begäres at detta ingifves uti Ven. Consistorio, som öck at en Copie deraf sändes op til Högvördige Hr Doct. och Biskopen.

Föregående Affkrift vara med sit original lika lydande, intygar
ARVID BRAG.

SJUNDE BRÉFVET.

Förrån jag afrefer til Paris, som sker uti nästkommande vecka, vil jag göra denna tilökning til mit svar på Hr Doct. och Döm-Probstens Beråkande. Det säges deruti at jag skrifvit, I) Quod Scriptura Sacra hæftenus fuerit male & finistre explicata, Apoc. Rev. p. 21, n. 1., är en pur ofanning: ty i det citerade rummet finnes intet sådant. II) Quod nulla detur Satisfactio pro peccatis mundi, är jemväl en pur ofanning. III)

At Justificatio ex sola Fide smädes, är sant, emedan Sola Fides är Fides separata a Charitate seu a bonis operibus, och Fides separata a Charitate, är förkastad af Svea Hof-Rätt, och jämväl sedan af Upsala Academie, tör hända ock utaf Lund och Åbo: Hr Dom-Prosten lärer ännu intet vera, at bona opera quæ libere & sponte sequuntur fidem, och kallas fructus fidei, opera spiritus & opera gratiæ, och göres uti statu justificationis, efter sjelfva Formula Concordiæ, hafva intet band med tron, och således alsintet verkar til Saligheten, ja, at det vore danofum, om de skulle binda och blanda sig med tron, och det som intet har band, är i sig sjelf separeradt. I bland de citationer utur Formula Concordiæ de Divinitate Christi uti mitt öfverfände Svar äro några förskrefne, så at 337, 375. skal vara 737, 775; om samma sak bifogas nu här et distinctare och utförligare utdrag af Formula concordiæ, och är som nu följer, se Edition tryckt Lipl, 1756.

Quod in Christo Deus sit Homo et homo Deus, p. 607, 765. Quod Christus verus Deus & Homo in una indivisa Persona sit & maneat in Æternum, p. 600, 762, 763, 840. seq. Quod Christus quoad Humanam Naturam ad omni potentem Dei virtutem evectus sit, quoniam erat talis Homo, cujus Humana Natura cum Filio Dei tam arctam inefabilem unionem & communicationem habet, ut (cum eo) ea facta sit una Persona, p. 607. Quod Humana Christi Natura ad Divinam Majestatem & Potentiam exaltata sit, ex Concilio Ephesino, & Chalcedonensi, tum ex Patribus, Athanasio, Augustino, Chrysofomo, Eusebio, Cyril-

Cyrillo, Eustachio, Gregorio, Ephi- phanio, Theodoreto, Basilio Magno, Theophylacto, Hilario, Origene, Nicephoro, Nyssenio, Vigillo, Leone, p. 840 ad 878. Confirmatum ex Verbo multis in locis, p. 608. 844, 847, 852, 861, 863, 869. Quod Humana Christi Natura proprietates excellentissimas, maximas, supra naturales, & Cœlestes prærogativas Majestatis, Virtutis & Potentiæ acceperit, p. 774. Quod etiam spiritum omnis sapientiæ, p. 781, 782. Quod Christus operetur in, cum, & per utramque Naturam, & per Humanam, ut per Organum Deitatis, p. 773, 779, 847. Quod hoc fiat per unionem hypostaticam glorificationem & exaltationem, p. 774, 779. Quod, in statu humiliationis se exinaniverit, & quod majestatem illam non semper, sed quoties ej visum fuit, exercuerit & manifestaverit, usque dum formam servi post resurrectionem deposuerit, & in ipsam Divinam Majestatem & gloriam venerit, p. 608, 764, 767. Quod virtute unionis hypostaticæ miracula fecerit, etiam in statu exinanitionis, p. 167, 767. Quod Christus sit noster Redemptor, Mediator, Caput, Pontifex, Rex, quoad utramque Naturam, p. 773. Quod Christus ad dextram Dei secundum Humanam Naturam realiter sit exaltatus, p. 608 Quod ad dextram Dei sit, quod super omnes Cœlos ascenderit, at revera omnia impleat, ac ubique non tantum ut Deus, sed etiam ut Homo dominetur quem admodum Prophetæ de Ipso vaticinati sunt, in cujus possessionem juxta humanitatem suam actualiter venit, p. 768. Quod Dextra Dei ubivis sit, & quod Christus secundum Humanum suum præsens omnia gub-

ber;

hernet & sub pedibus suis habeat, p. 600. Quod propter unitatem Personæ, Christo secundum Humanam Naturam data sint Majestas, Gloria, Omnipotentia, & Omniscientia cum præsentissimo omnium rerum dominio, p. 737. seq. 608. seq. 834. seq. App. p. 147, 148. Quod Christus per unionem personalem & exaltationem secundum carnem ad dextram Dei collocatus acceperit omnem potentiam in Cælo & in Terra, p. 833. Quod Christo, etiam quoad Humanam Naturam sit omnis potestas in Cælo & in Terra, p. 775, 779. Confirmatum ex dictis Scriptura Sacra, p. 775, 776, 780. Quod Christus quoad Humanam Naturam omnipræsens sit, p. 3: 10, 611, 768, 783, 785. App. p. 150. Quod Officium Regium Christi sit, quod ut Theanthropos in utraque Natura tanquam Rex & Dominus Cæli & Terræ præsentissime gubernet omnia in Regno potentia, gratia & gloria, p. 787. 876. App. p. 149. Quod Caro Christi sit vivifica & quod Christo sit vis vivificandi secundum Humanam Naturam, p. 776, 777, 782. App. p. 152. *Quod Christus quoad utramque naturam adorandus & invocandus sit, ex Augustana Confessione* p. 226, App. p. 151. Quod Christus diabolum, infernum & damnationem vicerit p. 767, et prætereat p. 613, 614, 788. App. p. 150.

Om dubbelt så många collecta ex Formula Concordiæ de Persona Christi skulle åstundas, skola de, en annan gång, följa, som ock de Justificatione per solam fidem. Amsterdam d. 22 April 1769.

EM. SVEDENBORG.

ÅTTONDE BREFVET.

Jag sänder härhos 10 Exemplar af min utgifna Tractat *de Amore Conjugiali*, dem Hr Doct. vid tillfälle föryttrar för 9 Daler Kopparmynt Exempl. Den Boken är ganska begärlig uti Paris, och på många orter i Tyskland.

Jag sänder allenast 1 Exempl. af det sist utkomne Arbetet, näml., *Sumaria Expositio Doctrinae Novae Ecclesiae*; Hr Doct. behagar den för sig allena behålla, och den intet med någon communicera, emedan den gör ändring uti hela Theologien, som nu för tiden är uti Christenheten, och framvisar til någon del Theologien som kommer at blifva den Nya Församlingens. Hvad däruti är skrifvit lærer knapt någon annan i Götheborg, än Hr Doct. grundeligen förstå. Denna lilla Tractat är sänd til alla Profesorer och Präster uti hela Holland, och redan kommit til de förnämsta Academier i Tyskland, ock blifver den på Engelska i London verterad, som ock utgifven uti Paris; hvarföre först kommer at afvaktas om dôme däröfver utifrån, innan den allmänt communiceras i Sverige; behåll den därför hos sig allena dels förinnan.

Den 26 April reser jag til Paris och förblifver med all kärlig tilgifvenhet &c.

Amsterdam d. 23 April 1760.

F I

Ni

NIONDE BREFVET.

Utdrag af et Wälb. Hr. Affessor Swedenborgs
Bref, dateradt Stockholm, d. 30 Oct. 1769. *)

Först i denne månaden ankom jag hit til Stockholm, och fant så högre som lägre helt fägnelame däråt och favorable; och då straxt inviterades jag til måltids hos Hans Kongl. Höghet Kron-Prinsen, med Hvilken och Kron-Prinsessan jag nog talte. Hos och med Riks-Råder har jag sedan spisadt; med de förnämste Stånden har jag taladt, som ock med de härvarande Biskoppar, hvilke alle viladt sig helt benägne, förutan Biskop Filenius. Då jag hörde, at mine Exemplaria, *de Amore Conjugiali* voro satte i kvarstad i Norköping, frågade jag Bisk. i Åbo E-nander, Bisk. i Westerås Benzeltjerna, Bisk. i Gottland Lütke-man, samt Bisk. Lamberg, huru därmed förevetter: de alle svarade, at de intet veta därom annat, än at Böckerne til min ankomst låge i förvar, at imedlertid intet förskingras, och at Bisk. Filenius der således i Ståndet ungefär anmält, och at Ståndet intet ord därom taladt, mindre samtyckt til någon sequester, hvartöre des anmälan ej heller är intagen i Protocoller, så at Hög-vördiga Preste-Ständer har alsingen del däruti, utan endast Bisk. Filenius, med hvilken jag vexlat ord därom: han påstår revision innan de utlemnas, och

F 2

vil

*) Detta Bref har tilförene blifvit tryckt uti Götheborg, och det samma år.

vil ännu intet höra, at revisionen af denna Boken, som intet är Theologisk, utan måst Morolisk, är onödigg; och således orimlig. Sådant skulle bana vägen til et sæculum obscurum i Sverige. . . . Dock gör detta Bisk. Filenii förfarande mig alintet, emedan jag bragt in med mig 38 Exemplar, och tilförene intendt 5, af hvilka jag redan til Biskoparne, Stånden, Riksråderne och Majestäterne utdelt mer än helften, och då de öfrige likaledes blifva utdelte, är öfvernog i Stockholm: de i Norrköping qvarhollne Exemplaren skola såndas utomlands, därest de nog åstundas.

Jag sånder härhos en af mig utgifven liten Tractat i London, *de Commercio animæ et corporis*, hvilken är ingifven til Societeterne och Academierne i England och Frankrike; behagar läsa de allrasidsta raderna däruti: den lärar ock nu vara translaterad på Engelska.

Den lilla Tractaten, *Summaria Expositio doctrinæ N. Ecc.*, har jag allenast communiceradt här med Bisk. Benzeltjerna jemväl med strict förbeholl, at den intet jemnas ut til någon annan: orsaken är, at uti Sverje finnes föga de, som admittera förståndet uti något Theologicum, hvarmedelst ingen uplysning kan emottagas uti, och utaf Guds ord, som til Exempel, Rom, III: 28 och Gal. II: 16, at där intet förstås fides imputativa meriti Christi, utan fides Jesu, som är fides a Jesu in Jesum, ej heller opera legis Decalogi, utan opera

legis Mosaicæ, som voro endast för Judarne, ej heller Rom. IV. förstås imputatio fidei hodiernæ Ecclesiæ, med mera sådant; ej heller låra de sig uplysa uti de Skriftenes språk som angå Guds Son, at med Filius Dei intet förstås någon Filius Dei ab æterno, utan Filius Dei in tempore a Jehova Deo conceptus, och af Jungfru Maria natus, efter klara orden hos Lucam Cap. I: 32, 35. Matth. III: 17. Cap. XVII: 5. Joh. XX: 31. I Joh. V: 20, 21, och flerestades; jemväl enligt Symbolo Apostolico, hvarest ingen annan Filius Dei nemnes, och i följe därpå Primitiva Ecclesia ingen annan afverat: at Filius Dei ab æterno är antagen uti Symbolis Nicæno och Athanasiano, har varit orsaken, at de då intet funnit annan utväg at refutera och fördrifva Arij vilfarelse, Se enteligen Symbolum Apostolicum. Jag holder mig därför vid Apostoliska kyrkan.

At invocera Deum Salvatorem kan intet uti hela Christenheten förnekas, och alraminst utst de Lutherska efter sjelfva Augustanum Confesionem, p. 19, och sedermera uti Apologia, p. 226, och utom desat, in Christo Homo est Deus, et Deus Homo, med mycket mera, som tilförene är anfördt. Formula concordie förklarar ock Trinitatem Divinam in renatis per fidem, p. 695; App. p. 130, hvad icke då är Divina Trinitas in ipso Deo Salvatore, &c. &c. Coloss. II: 19. Men detta allt med mera me-

ra skall fullkomligen demonstreras in ipso Opere, som efter 2 år utkommandes varder: *Summaria Expositio*, som en förelöpare, skall bana vägen til dess emottagande: den lilla förelöpare tractaten är öfver alt i Christenheten, förutan här i Sverige, af orsak, at Theologien är nu uti sin vinter, och här i Norden är då långre natt, än uti Södre orterne, hvarföre de i sit mörker torde sparka på alt, som är intellectus seu rationis in Nova Ecclesia: dock, exceptis excipiendis in Ordine Ecclesiastico - - ; ; jag lämpar ock til mig, hvad Herren sagt til sina discipular, Matth. X: 16.

Händelen, som förmåles om des Hustru vid döds-timarna, har tilkommit igenom impresion i synnerhet af tvenne. Prester, hvilke fatt hennes tankar i sällskap med de andar, af hvilka hon då talade; vid dödsstunden plågar hos somliga hända, at de då äro in statu spiritus. Andarne, hvilke då först talte igenom henne, voro af draconis följe, som blifvit nedkastade ifrån himmelen, Apoc. XII: hvilka blifva då så håtske på Frålfaren, ock följakteligen på Guds Ord, och på alt som hörer Novam Ecclesiam till, at de intet råla höra nämnas Christum: om Sphæra Domini nostri faller ned til dem från himmelen, komma de uti raseri, och straxt därpå fly uti hol och crypter, efter Apoc. VI: 16. Eder förledne Hustru var i går hos mig, och berättade en hop

hvad hon tänkt och talt med Eder, des
Man, och hvad med Förförarena. Om jag
vore närvarande, skulle jag dårom kunna
nog berätta, men at skrifva, det tillåtes
inter.

S. T.

EMAN. SWEDENBORG.

P. S. Detta Bref kan visas til andra efter
behag, jemvål at affkrifvas och tryckas.
Tvenne Hederlige Vänner uti London
hafva invideradt mig til England, och jag
står uti beråd at nästkommade vår dit-
resa.

Mig är berättadt, at uti Götheborg skal
vara tryckt et Bref, hvaruti såges, at mig
vore anbefalt i Paris at resa därifrån, hvil-
ket är en pur osanning; Gref *CREUTZ*
vår Envoyé i Paris, kan der bevitna.

TJONDE BREVET.

Uti mit sidsta Bref för tidens korthet
skuld, besvarades intet den berättelsen om
Pilten ifrån Skara, hvilket om den så
vårkeligen är, bevittnar om Andarnes com-
munication med Människor. Et vackert och
rikt hus här i Stockholm åstundar at hafva
den Pilten hos sig, ock vill påkosta och
låra honom uti hvad han finnes böjd til.
Skulle det falla in uti Piltens håg, och
tillfälle gifves med någon Resände at föras

hit, så skedde det efter det husets Åstun-
 dan, och då kunde lämnas honom i hän-
 der 30 Daler Silfvermynt til Resepeningar
 och underhåll; ock om han vid ankomsten
 Adresseras til mig, så skal han föras til
 det huset. Jag vil förbigå Synen om de hvita
 Ormar, emedan den vore skedd uti dels
 späda barndom, hvarföre Betydelsen, deraf
 förbigås, häldst ock, at den kan tagas efter
 behag, mot och med; men at han vet Ör-
 ternas Usus, jämte vissa Passioner, om så
 vore, är intet af någon orsak at slika Pas-
 sioner och Curer finnas uti andra Lifvet hos
 Andar och Änglar, men där gifves *Passiones Spirituales* ock *usus Spirituales*, hvil-
 ka correspondera med de naturliga Pas-
 sioner och Curer här i Världen, hvarföre
 correspondancen vårkar sådant, då det sker;
 och som inga naturella sjukdomar äro hos
 Andarne uti *Spirituali Mundo*, så äro där ej
 eller Lazarettet; men i stället för dem äro
 Spirituella Därhus, uti hvilka äro de, som
 Theoretice nekat Gud, ock åter uti andra, de
 som Practice nekat. De som i Världen varit
 tokuge, så äro de vid första ankomsten uti
 andra världen likaledes tokuga och galna,
 men då externa aftagas och interna öppnas,
 som sker med alla, så få de Förstånd ef-
 ter sin art och lefnad förut, i ty, *Actuales stultitiæ et insanitiæ* bo uti *Externo Naturale Homine*, ock intet uti *Interne Spirituali*.

Vill härhos berätta, huru som min första ungdom varit; Ifrån 4:de året til 10:de, har jag jämt varit i Tankarne om Gud, Saligheten och Människones *Pasiones Spirituales*, och årskilliga resor uptäkt hvad min Fader och Moder undrat på, och sagt at Änglar måste tala igenom mig. Ifrån det 6:te til 12:te året, har mit nöije varit at discourera med Präster om Tron, at dess Lif är kärleken, och at Kärleken som gifver Lif vore kärleken til sin Nästa, samt at Gud gifver til hvar och en Tron, och det allenast de taga den emot, som öfva den kärleken; annan tro viste jag då intet utaf, än det at Gud skapat Naturen, underhåller den, meddelar Förstånd och god art åt Menniskorne, jämte sådant mer, som därutaf närmast följer. Den Lärde Tron, som är uti Gud Fader, tillägnar Sin Sons Justitiam til hvem han vill, och då han vill, jämväl til dem som ingen bot och bättring gjordt, viste jag då intet af, och om jag vetat däraf, hade den då, som ock nu gådr långt öfver mitt begrep. Förblifver &c. Stockholm d. 14 Nov. 1769.

EMANUEL SWEDENBORG.

ELLOFTE BREFVET.

I dag först undfeek jag Hr Doctorns Bref af d. 2 Decembr., — — — Har ock århållit det tryckta Brefvet, hvarom en stor del i Präste-Ståndet i förstone bullrat; dock sådant buller skadar intet, i ty det gör lika som ferment uti Vinet, då det göres, hvaraf det sedan klarnar; ty om intet orätt kommer i ventilation och så fördrifves, kan intet det som rätt är ses och antagas. Jag har väl hört af Ecclesiastik Deputationen uti det Högvärdige Präste-Ståndet, men dock intet gådt et steg efter at försvara Saken, emedan jag vet at Herren Sjelf vår Frålsare försvarar sin Församling, hållt emot dem som vågra ingå igenom rätta dörren til Fåråhufet, det är, til Församlingen och således til Himmelen, de där kallas *Fures* och *Latrones*. Herren Sjelf låger, *qui non ingreditur per januam in caulam ovium, sed ascendit aliunde, is est fur et latro; Ego sum janua per Me si quis introi- verit, salvabitur, et pascuum inveniet.* Joh. X. 1, 7, 8, 9, Mig är ock igenom en Ängel ifrån Herren sagt, at jag må hvila säkert på min Arm om nätterna, hvarmed är ment de nätter, uti hvilka nu Verlden, *quoad res Ecclesiar,* är stadd.

Jag har ock låsit Bibanget til Spionen No 48, och ser uti de sidsta utlåtelsearne Aucto-rens inre mening, som intet är ivår.

Hvad angår de 2:ne Pråfter, dem Herr Doct:s afledne Hustru omtalat, så har hon dem intet namngifvit, hvarföre jag ej eller kan nämna dem. Det är nogsamnt bekant, at ibland Pråfter jämvål gifvas villo- Andar, så här i Landet som uti hela världen. Sedan hon sagt det med mera annat, for hon til Dracnicos, som dödsdagen talade först igenom henne, och är hos dem ännu.

Det är ock communicerat Hr Doct. och Dom-Probstens Extractum Protocollis i Consistorio af d. 6 Dec., hvaruti han fortfar uti sina vanliga oanständiga utlåtelse, dem jag anse kan lika som skällande, hvaremot man intet må bemöda sig at uptaga en sten til at kasta efter och fördrifva.

Det fågnar mig at Hr Doct.förfvånskar det lilla værket *de Commercio Animæ et Corporis*. Det är helt väl uptagit utomlands på alla ställen, som ock af många förståndiga här i Stockholm. Jag förblifver &c. Stockh. d. 29 Dec. 1769. EM. SWEDENBORG.

TOLFTE BREFVET.

Högaktad Herr Rådman.

Jag har århållit Hr Rådman's skrifvelse, och derjemte Protocoller om Goffen, som kan bota sjukdomar; hvad denne angår, kan jag nu förtiden intet yttra mig, emedan så här som annorstådes i landet stråfvar Religions saken om min Inspiration, och detta skulle til någon liten del falla

in uti det åmner. Nu i dessa Dagar har uti Högwördiga Präste - Ståndet slut uti det mig enskylt rörande mål blifvit gjordt; om Dom-Probsten blifver nöjd nu som han hitintils varit, årfares bäst uti Gôtheborg; Präster och andre låra igenom bref nästa vecka gifva låker rapport derom: af hans partie hafva varit ganska svåra vanrychtare, hvars utlåtelse fallit ned som eldskulor ifrån skyn på marken, och utlockna. Jag förblifver Stockholm d. 18 Januarii 1770.

EMANUEL SWEDENBORG.

TRETTONDE BREFVET.

För 2:ne dagar undfeck jag först Hr Doct:s skrifvelse af d. 21 sidstl. Martii och håpnade då jag det genomläste utaf de rapporter, som skola vara ifrån Stockh. til Gôtheb. ankomne, hvilka lyda som Hr Doct. tillika med Doct. Rolén skulle aflättas och landtförvisas, til hvilket jag aldeles inter kan låtta någon Tro, i ty, at dömna en ifrån tjenst och landsförvisa, på et angifvande för kätterskt i högsta grad, utan at sjelfva hufvud-målet blifver underlåkt, faller hos mig emot förnufstet; Uti de tryckta Protocoller finner jag inter steg, at de gådt in uti sjelfva Saken, utan endast gådt til våga och angripit med orilläteliga Imådes-ord; där likväl sjelfva Saken och *Status quæstionis* är den: om tillåt it är at immediate gå til vår Återlöfware och Frållare *Jesum Christum*, eller

eller om man är bunden at gå omvägen, som är til Gud Fader, at han tillägnar sin Sons förtjenst och rättfärdighet, och sänder den Heliga Andä? Dock at man får gå den andra vägen, som är genvägen, nemligen til vår Frälzare *Jesum Christum*, är så väl enligt med *Augustana Confessione* och *Formula Concordiæ*, som ock med våra Bönner och Psalmer, och aldeles instämmande med Guds ord.

Uti *Augustana Confessione* stå dessa Ord, *quia unum Christum nobis proponit Mediatorem propitiatorem pontificem, et intercesorem ille invocandus est, Et promisit se ex auditorum esse preces nostras Et Scriptura Sacra hunc cultum maximo probat; videlicet ut invocetur in omnibus afflictionibus I: 2. Uti Formula Concordiæ äro desse Orden, Mandatum habemus, ut invocemus Christum juxta illud, venite ad Me qui laboratis, Et c.; quod certe nobis quoque dictum est; et Esaias Cap. II. ait in die illa strabit Radix Jesse in signum populorum Ipsum Gentes deprecabuntur; Et Psalm. XLV. Vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis; Et Psalm. LXXI. Et adorabunt Eum omnes Reges Terræ, et paulo post, orabunt coram Eo jugiter; Et Joh. V., inquit Christus, ut omnes honorificent Filium sicut honorificant Patrem, Et quoque Paulus I. Thess. II. Desse äro sjeltve orden därutur.*

Uti vår Psalmbok finnes Bönner och Psalmer stälde til *Jesum Christum* allena, såfom

Pl. 266, hvaraf jag vil allenast intaga detta,
Jesús är min hágnad och min hjertans fúgnad,
Jesú hör min röst, *Christum* jag påbygger,
därför blir jag trygger och från synden fri;
Satan jag ej fajar, huru han ock rasar, *Je-*
sus står mig bi, nu all sorg jag kastar,
som mit hjerta lastar på min *Jesú* Rygg,
Han för mig väl förjer när som dagen bör-
jar, jag nu lefver trygg Vers. 1: 3, 8.

Utom alt detta, är uti 2:ne mina Bref som uti
Götheborgske Protocollerne finnas intagne
och tryckte, mångfalldiga bevis utur hela
Formula Concordiæ anförde, at vår Frälsare
Quoad humanam Naturam är jämväl Gud,
det *Lutherus* och *Formula Concordiæ* bestyr-
ka med all kraft, med hvilket ock hela Guds-
ord sammanstämmer, til bevis kunna alle-
nast nu ses Colloff. II:9 I. Epist. Joh. V. 20: 21.
Flere af samma innehåll äro andragne utur
en min Bok, hvaraf finnes utdrag uti de
tryckta *Consistorii Gothoburgensis* Protocoller.
Detta kalla de där *Swedenborgianismum*, men
jag för min del, rätta *Christianismus*.

Detta är *Status quæstionis*, hvarom nu
tvistas, hvilken *Consistorii* Ledamöter på
andra sidan intet det minsta hafva rördt,
utan allenast utfarit uti smådes-ord, sådane
som intet allenast rörer min Person och
heder, utan ock sjelfva vår Frälsare och dels
Helighet. Huru de kunna stå til ansvar för
sådant efter döden, lämnar jag dårhån.

Hvad *Filium Dei ab æterno* beträffar,

som ock blifvit omtvistadt, så är också af mig bevist, at uti *Symbolo Apostolico* hvilket ock uti hela Christenheten är antagit, och innehåller sjelfve Apostlarnes Lära, är ingen annan *Filius Dei* nämnd, än *Filius Dei natus in Tempore* som är sjelfve vår Återlöfware, til hvilken hvar man kan gå och i kraft af *Augustana Confessione* och *Formula Concordiæ*, får gå och löka sin Salighet. Vore det betagit, så utvalde jag håldre at bo uti Tartariet, än uti Christenheten. Vill en annan gå upöfver til en *Filium Dei ab æterno*, så står honom fritt.

Jag har blifvit föranlåten utaf Hr Doct:s Bref och des rådhåga för tvår medfart, at således utreda och uplysa denna Saken, emedan Theologiska målen äro af den beskaffenhet, at man snart kan famla om dem i mörker, enär Anklagare af förment Lärdom tvårta dem med så grofva expressioner, och löka at döda Barnet med mordiska ord. Dock jag förmodar och gör mig vifs uppå, at Hans Kongl. Maj:t med Dels uplysta Herrar Råd afluta denna Saken efter Dels rätta innehåll, och intet på Dom-Probstens och fleras Glofor; hvarföre om Hr Doct. skulle aflåttjas och landtförvifas, hvad skulle denna Världen och Efter Världen säga annat, än at det skedt därföre han gådt imediate til vår Herre Frålfare och dock intet nekat Triniteten; hvad förundran och sinnesrörelse skulle icke sådant hos hvar man förordfaka. Den-

na Sak med hela defs vidd kommer nu Inart at läggas fram för hela Christenheten, och defs omdöme sedermera vil jag ingifva til Hans Kongl. Maj:t, och så vidare til Rikfens Höglöf. Ständer i gemen: ty Präfte-Ståndet vid en Riksdag har intet lof, at färskildt til Hans Kongl. Maj:t ingifva något Betänkande, som har kraft at efterlefvas. Theologica höra ock til de öfrige.

Hvad hitrefan angår, så ser jag intet at Hr Doct:s nåivaro här skulle stort uträtta til Hr Doct:s försvar, allenast behagar afcopiera detta Bref, och sända et därpå til Hans Excellence Herr Riks-Rådet m. m. v. STOCKENSTRÖM, och et til Hans Excellence Herr Riks-Rådet m. m. HERMANSSON med förmälan at det skjedt på min begäran. Jag ämnar sjelf at sända en Copia därpå til Justitie Cantzleren, och et til Hans Excellence Gref EKEBLAD. Förblifver &c. Stockholm den 12 April 1770. EMANUEL SWEDENBORG.

FJORTONDE BREFVET.

Jag undfeck Hr Doct. Bref af d. 18 Martij, tillika med det som til Hans Kongl. Maj:t af Hr Doct. är ingifvit, och därhos at berättelse vore ankommen til Götheborg om et Utslag, som uti Rådkammaren skulle varit projecterat: men sedan Copien af det Brefvet jag affände til Hr Doct. blifvit skickat til R. R. Gref EKEBLAD och til Hr Justitie-

Cantzleren, så har den Saken åter blifvit företagen ock fallit uti det slut, som Justitie Cantzlerens skrifvelse til Consistorium i Görheborg innehåller, hvaraf jag utbeder mig en Copia af Hr. Doct. Skulle det stadnat uti det första projectet, at *Swedenborgianismus* inret skulle nämnas eller omtalas, och den likväl betyder *Cultum Domini*, hvad skulle det annat åstadkommit, än fruktan hos Präster at tala om Christo, och dess vård om Människorne; emedan faran vore at blifva tiltalte för det sådant vore en *Swedenborgianismus*, och i följe därpå skulle i Sverige *Christianismus* aftaga, och falla til en *Socinianismum*, och ändtl. til en *Hedendom* som kan slutas af *Math. XII. 30. Marci IX: 40.* Sådan afvel skulle det första projectet födt utaf sig. Hvarföre då visse nitålskande Prästmän här i staden först hördt ryckte därpå, hafva de sig förundrat, och tänkt at således torde *Christendomen* här i Landet aftyna. Jag har förnummit at Biskoparne och flere af det Högvördige Präste-Ståndet, under Riksdagen hafva vackert utlåtit sig, om de Lärosatser, som då afhandlades.

Mig är ej vorder communiceradt något hvad af Consistorierne inkommit emot mina Skrifter, så at jag varit helt okunnig om det som i Rådet är passerat.

Jag refer nästkommande Junii månad til *Amsterdam*, där jag vil lära utkomma *Uniuersam Theologiam Novæ Ecclesiæ*; *Cultus Domini* är däruti fundamentet, och om

därpå intet blefve bygt rätta Huset eller
Templet, skulle andra Bygga därpå *Lupana-*
ria eller Horhus.

Hvad *Draconicos* beträffar, så föres de
alla långt bort til Söder, där de Lärde få
et vist ställe, och hvardera där sin *Cellulam*;
(eller lilla Kammare) at bestyrka *Justifica-*
tionem per Solam Fidem; och de som con-
firmerat den med Guds Ord, komma däri-
från uti et *Desertum*, och så vidare: och de
öfrige sedan de utsluppit få inga hemvist,
hvarest de sedan taga vägen, vet jag ännu
inter: uti Himmelen är intet ställe för
dem. Det sker dem efter beskrifningen
uti *Apoc. Revel. n. 421*, men den *Abyssus*
(afgrund), som där är beskrefven, är nu
flyttad längre i Söder, som sagt är. Jag
förblifver med all vänskap och förtrolighet
&c. &c. Stockholm d. 30 April 1770.

EMANUEL SWEDENBORG.

FEMTONDE BREFVET.

Emedan jag dessa dagar bortreser til Am-
sterdam, så vil jag härmedelst taga afsked;
förmodar at vår Frållare uppehåller Hr Doct.
vid god hålsa och bevarar honom för vi-
dare violence, och välsignar dels tankar.
Jag sänder härhos en *Copia* af et *Bref*,
det jag sänder til *Academieerne*, som ock
til *Justitie Cantzelern*. Näst kärlig hälsning
til Doct. Rosén, förblifver &c. Stockholm
d. 23 Jul. 1770. EM. SWEDENBORG.

Copia af et Bref til Academierna Upsala,
Lund och Åbo.

Om några dagar bortrefser jag til Amster-
dam och låter utgå hela *Theologiam Novæ
Ecclesiæ*, hvars fundament blifver *Cultus Do-
mini nostri Salvatoris*, hvarpå, om nu in-
tet skulle byggas Tempel, torde sedermera
anläggas *Lupanaria*. Nu som jag förnum-
mit, at Religions-Saken rörande Doct. Beijer
och Rosén uri Gøtheborg, år af Rådet
immediate blefven uptagen, och på oför-
modligt sätt afgjord, och som därom un-
der min bortavaro lærer här och där blif-
va omtalt; altså at betaga illfinta omdömen,
som förmodel. komma at utflyta utur vissa
personers munnar, härrörande af deras få-
vilka och invärtes oart, så åligger mig för
angelägenheten skull, at communicera hvad
jag därom til Hans Kongl. Maj:t ingifvit,
som år det bifogade.

Jag hörde utaf 2:ne Herrar uti *Justitiæ
Revisionen*, at Rikfens- Råd uti Religions-
mål åro *Pontifex maximus*, hvarpå jag då
inter svarade, men i fall jag ånnu skulle
höra dylikt af dem, så skall jag svara at
de aldeles intet åro *Pontifex Maximus*, u-
tan *Vicarius vicarii Pontificis Maximi*: i ty
Christus vår Frälzare år allena *Pontifex Maxi-
mus*, Rikfens Ständer dels vicarius, hvar-
före de til honom ock åro ansvarige, och
Rikfens-Råd åro Ständernes vicarius, i ty
de åro Fullmäktige, och at således de åro

vicarius vicarii Pontificis Maximi. At *Papa Romanus*, sig kallar *Pontificem Maximum*, är af förmåtenhet, emedan han tagit och lagdt uppå sig all Christi vår Frälshares magt, och satt sig på dets Tron, och låter Folket tro at han är Christus på Jorden. Hvar mindre *Pontifex* eller *vicarius Pontificis Maximi* bör hafva sit Consistorium. Rikfens Ständer hafva sit uti Högvärdiga Präste Ståndet, Rikfens-Råd hafva sit iflynerhet vid Academierne, men vid denna Sakens afslutande hafva de gjordt *Consistorium Gothobourgense* til sit, vid hvars betänkande de lära ord från ord förblifvit. Intet vetandes, at denna Saken varit, den vigtigaste och angelägnaste, som på 1700 år förekommit uti något *Conceil* eller Råd, emedan det angår den nya *Ecclesia*, som af vår Herre förkunnad är hos Dan. och uti Appocal. och faller in med det, som Herren sagt hos Math. XXIV: 22.

Jag har ännu intet århållit svar uti Rådet. En gång har det varit före, men beslutits at det hvilar, til dets de af Rådet som förr varit däröfver, hitkomma.

EMANUEL SWEDENBORG.

SEXTONDE BREFVET.

Igår århølt jag Hr Doct:s sednare skrivelte, tillika med Doct. Roséns, och tilförene et från Assessor Qveckfeldt, hvaruti förmenes, at Saken skulle få en annan

tour, om jag uti Kongl. Senaten angåfve mig, som *Tertius inter veniens*, men därmed ut-
 rättades alsintet, hållt då jag kort för min
 afresa tydeligen det gjordt, och med vig-
 tigaste ikål försvarat, så väl sjelfva Saken
 som Eder bägge. Jag förundrar mig öf-
 ver at med den Saken fares ån vidare fort
 uti Gótheborg, öfver hvilket jag kommer
 at besvåra mig nu inkommande Riksdag, då
 jag vil öfverfånda *Univerſam Theologiam
 Novi Cæli, & Novæ Eccleſiæ*, som sidst
 uti Junii månad bliſver färdig från trycker,
 däråf jag fändande varder 2 Exemplar til
 hvart Stånd, med anhållan at däröfver må
 fåttjas en Deputation af alla Stånden, och
 så afsluta Saken. Jag är vils uppå at Her-
 ren vår Frållare vårkar så medelbart, som
 omedelbart, då Boken utkommen är, at
Nova Ecclesia, som grundar sig på den Theo-
 logien, uti hela Christenheten bliſver in-
 rättad. Nya Himmelen, hvaråf *Nova Hjero-
 ſolyma*, nedkommandes varder, är nu snart
 fullbordad. Appoc. XXI: 1, 2, 3. Antago-
 niſterne, enår de komma i andra Lifvet
 få de då ſina ſtällen. Jag beklagar dem.
 Näst kärlig hålsning til Doct. Roſén förbl.
 &c. Amſterdam d. 30 April 1771.

EMANUEL SWEDENBORG.

SJUTTONDE BREFVET.

Capitainen Sjöberg berättade mig, at han
 från Hr. Hammarberg haft uti Commiſſion

at upköpa några Exemplar af mig skrifne Böcker, af hvardera 4 och ibland dem jämväl denna sidsta, som dessa dagar är utkommen, men Capitainen torde intet mera upköpa, än som i Exempl. af hvardera, för det stränga förbudet skull; Dessutom har jag skänkt honom 1 Exemplar af det nys utkomna. Hr Hammarberg torde veta utvåg, at om 1 Exemplar ännu ditfändes, det blifver inhändigat. Nu i dessa dagar afländer jag med Skepparen Casp. Nyberg til Stockholm 2:ne Exemplar af det nys utkomna väirket *Vera Religio Christiana* kalladt; 1 til Bisk. Doct. Mennander, och 1 til Bisk. Doct. Serenius; ock utom annat låter dem förstå, at jag tänker, så snart Riksdagen kommit uti någon stadga, inlägga et formelt besvär öfver Riksfens-Råds förfarande uti Götheborgska Saken, rörande Eder och mig; jag hoppas däruti et godt slut, Jag sänder härhos 2:ne promemoria, tryckte emot Doct. Ernesti. *). M. H. kan

*) Hvad af Hr Doct. *Ernesti* är skrifvit om mig, uti des Theologiska Bibliotheque sid. 747, har jag läst, och finner at det är idel förfädelser emot min Person, utan at därmed beledsaga något enda skäl emot minsta ämne uti mina Skrifter: Likväl, at med så förgiftade spjut anfälla någon, är emot anständighetens Lagar, hvarföre jag anser ovärdigt at fäkta med bemälte man, eller at gensvara förfädelser med förfädelser: ty sådant vore, at likna 2 hundar, de där skällande fins emellan rifvas, eller likt de gemena qvinfolk, som under deras träta öfverhölja hvarannan med gat-smuts. Om så be-

om han så behagar communicera et af dem til Consistoriales, emedan det kommer at utspidas uti Tyckland. Hvad däruti är skrifvit, lämpar sig ock til Eder Dom-Probst. Näst kärlig hälsning til Doct. Rolén förblifver &c. Amsterdom d. 2 Julii 1771 **).

EMAN. SWEDENBORG.

hagas må man läsa hvad uti det sidst utkomna Wäret *Den Sanna Christna Religionen* kalladt, n. 846, til 851, eller sid. 498 til 502 skrifvit är om de *Arcana* som af Herren genom mig des Tjenare uptäkte blifvit, och däraf sedan om min Uppenbarelse göra en förnuftig slutfats.

Emot samma Doct. *Ernesti* finnes jämväl et Memorabile infört uti nyssnämde Värk, n. 137, Sid. 105, til 108, och hvilket kan läsas, om så behagas.

***) Läsaren täckes besinna, at då Swedenborg skref detta Bref var han 83 år gammal. Således 1 år för Dels Död, som timade uti London år 1772: och har man af flere så väl Ängelsmän, som andre Utlänningar, hvilka besökte honom uti hans sidsta lefnads-dagar och stunder, fädt den underrättelse at han då skal hafva varit ingen ting mindre än förlagd, men tvärtom til sidsta andedraget, yrkat at alt hvad han uti Theologien skrifvit, vore Sanning och af Herren honom uppenbaradt blifvit, Man är fullkomligen öfvertygad, at ingen af våre förste Snillen, vid des 83 ålders år, kunde skrifva utan Concept, et mera redigt Bref än Swedenborg; äfvensom hans sidsta arbete, *Coronis seu Appendix ad Veram Christianam Religionem*, hvilket oakadt han ej hant det at fullborda, likväl utvisar den mäkt Laconiska och Systematiska skrifart, vida skildt ifrån det rikordiga radotterie, många af vår Tids Älderdoms-män pläga sine Läsare påtruga, under egenkär, sjelfklok och förvirrad inbillning, at deras sammansättningar äro Mästerstycken, emedan de uti en skridande och myndig Ämbets-styl, likväl kunna på flera Sexterner säga ingen ting.

Uti Brefväxlingen med Doct. Beijer, har man jämväl funnit följande korta och Märkvärdiga rader:

Uti den lilla tillände Piecen, som ock uti mina förra skrifter förstår jag intet *Filium Dei Natum ab Aeterno*, sed *Filium Dei conceptum et Natum in Mundo*, i hvilken är *Divina Trinitas*. Uti *Symbolo Apostolico*, som var Apostoliska Kyrkans Trosbekännelse, nämnes ingen annan *Filius Dei*, ej eller förstås därmed någon annan hos Evangelisterna, Luc. I. 32: 35. Math. III. 17. XVII: 5. Joh. XX: 32. I:sta Epist. Joh. V 20: 21. men at *Concilium Nicænum* sedermera antog en *Filius Dei ab æterno*, och fogade ännu en person som Gud därtill, var orsaken det de funno ingen annan utväg, at fördrifva *Arii* villfarelser; och är om detta isynnerhet, som *Ecclesia Hodierna* påstår, at Förnuftet skal indragas och gömmas uti en blind Tro, dock om det infaller uti människans begrep at få uttyda dem torde kunna ses uti n. 117, och sidan n. 44.

EM. SWEDENBORGS svar uppå 2:ne af Super-Int. OETTINGER til honom skrefne Bref.

Af det utkomna arbetet Apocalypsis revelata festydiligen, at jag talar med Änglar, så vida ingen enda vers i denna Boken kan begripas utan uppenbarelse. Hvar och en kan se, at igenom Nya Jerusaleem förstås NyaFörsamlingen; och at dess läro-punkter

icke kunna uppenbaras, utan af Herren allena, ty där äro de blott in repræsentativis, det är, igenom motsvarigheter beskrifna, äfven som at dessa icke kunnat blifva kände i verlden, utan igenom någon, som fädt Uppenbarelse. Jag kan heligt bedyra, at Herren Sjelf af mig blifvit sedd, och at han fändt mig, til at utföra, hvad jag utförer, och til den åndan öpnat mig mitt Sinne, det är min Andas inre, på det, at jag skulle se det som är i Andeliga Världen, och höra dem som där äro, och det nu i 22 års tid; men nu förriden kan icke en besvuren förfäkran göra detta troligt, dock den som åger förstånd kan dårom öfvertygas, af mina skrifter, som det bevisa: i synnerhet af den uppenbarade Uppenbarelse Boken. Hvilken har väl förr verat rätta beskaffenheten af Andeliga meningen i Order, om Andeliga Världen, eller om Himmel och Helvete, och människans Lif efter Döden? skulle detta och dylikt mera beständigt blifvit fördäldt för Christenheten? At sådant nu först blifvit uprätt, har skedd för den Nya Församlingens skull, som är det nya Jerusalems, på det, at de som däruti äro måtte veta det, andra kunna väl ock få veta det, likväl veta de det icke, emedan de icke tro det. — — — Mine skrifter kunna icke kallas Spådomar. utan Uppenbarelser. Stockholm d. 23 Sept. 1766. EM. SWEDENBORG.

DET ANDRA BREFVET

Til Super-Intendenten OETTINGER.

1) *Om något tecken är nödigt dertill, at Herren sändt mig at gjöra det som jag gör?* Sv. Nu förtiden gifvas inga Tecken eller Undervärk, emedan de tvinga det utvärtes til Tro, men öfvertyga icke det invärtes: hvad hulpo undervårken i Egypten, eller hos Juda-Folket, som likafullt korsfäste Herren? Likaledes skulle det ske nu, om Herren komme i skyn med Änglar och Basuner, Luc. XVI. 29, 30, 31. Nu för tiden skall *uplysningen*, och däraf *kännedomen* och *antagandet af Nya Församlingens Sanningar*, vara teknet, äfven skall *någon talande uplysning* hos somliga hafva rum; denna värkar mer än Tecken. *Dock torde til äfventyrs ännu ett tecken varda gifvit.*

2) *Om jag talt med Apostlarna?* Sv. Med Paulus har jag talt et helt år, äfven om det han skrifvit i Rom. III. 28. Tre gånger har jag talt med Johannes; en gång med Mose, och väl hundrade med Lutherus, som tilstätt, at han tvärt emot en Ängels inrådan antagit Tron allena, och det endast, på det han skulle slitas ifrån de Påfviske: men med Änglarna har jag i 22 år haft samtäl, och hafver det ännu dageligen; med dem har Herren gifvit mig tillskap, fast det icke varit nödigt, at det

alt i mina Skrifter uppteckna : Hvilken skulle trott, och hvilken skulle icke sagt, visa något tecken at jag må tro; och så skulle hvar och en sagt, som icke fädt se dylikt.

3) *At jag ifrån Philosoph hårtil blifvit utvald?* Sv. har skedt därför, at det Andeliga, som nu för tiden uppenbaras, måtte på naturligt och förnuftigt sätt läras och förstås; ty Andeliga Sanningar hafva motfvarighet med de naturliga; så vida de förre inflyta i de sednare, och på de sednare grundas de förre: om alla tings motfvarigheter af alt hos människan, samt af all ting på jordkloten, se Afhandlingen om *Himmel och Helfvete* n. 87 til 102. n. 103 til 115. Därföre blef jag först af Herren införd i de naturliga Vetenskaperna, och således preparerad ifrån år 1710 til 1744, då Himmelen öppnades för mig: Hvar och en föres jämväl igenom det naturliga til det andeliga; upfostras moraliter, och födes sedan på nytt af Herren Andeligen: desutom år mig gifvet af Herren, at jag älskar Sanningarna Andeligen, det år, icke för heder eller vinnings skull, utan för sjelfva sanningens skull; ty den som älskar sanningar för Sanningarnas skull, han ser dem af Herren, emedan Herren år Vägen och Sanningen. Joh. XIV. 6. tvårtom den som älskar dem för heders eller vinnings skull, han ser dem af sig sjelf; men at se af sig sjelf, år at se falskheter. Det

H 2 fal-

falska bekräftadt, tillsluter Församlingen, hvarföre det Sanna på förnuftigt sätt bekräftadt, öppnar den samma: hvilken kan annorlunda känna och förstå det Andeliga som ingår i förståndet? Detta lårostycket, som af Protestanterne är antaget, nämligen, at förståndet skall i Theologiska saker föras fångat under Trones lydna, tillsluter återigen Församlingen, hvad skall derföre öppna henne, om icke et Förstånd af Herren uplyst? Se Apocalypsis revelata n. 914. Jag beklagar at min Herre, för några memorabiliers öfversättning på Tyska, lidit något ondt; men hvad lider mera nu för tiden, än Själfva Sanningen? Huru många äro som se henne? Ja, som vilja se henne? Derföre tröttnas icke, och var Sanningens försvarare. Stockh. d. 11 Nov. 1766.

EMANUEL SWEDENBORG.

Et Bref til någon okänd.

Det anföres tvifvelsmål däröfver, at *Christus var lämnad magt öfver alt kött, och at likväl hvarken Änglarne eller andra himmelens innevänare hafva kött, men genomskinliga kroppar*: Til detta behagen J emottaga följande Svar, at där genom *alt kött* förstås hvar och en menniska, och derföre når *alt kött* uti Ordet förekommer, betyder det alla menniskor; hvad åter Änglarnes kroppar beträffar, så synas de ej genomskinliga, men likafom köttagtige, ty

H 3

de äro substantiela, men icke materliga, och såsom substantiela kunna de aldeles icke vara genomskinliga; all materlighet har des ursprung från det substantiela, och uti detta sednare kommer hvar och en menniska, sedan hon genom döden blifvit befriad från materligheten, hvartil orsaken är, at menniskan förblifver menniska efter döden, oanfedt af en ådlare art, likasom jämförelsevis det substantiela är til det materliga. At Herren fick magt ej allenast öfver alla menniskor, utan också öfver alla Änglar, synes af hans egna Ord hos Matheum: Mig är gifven all magt uti Himmelen och på Jorden. Cap. XXVIII. 18. Då Ni påminner mig, uti Edert bref, om bokstafs och andeliga meningen, och på det ej måtte tros, at jag skulle skrifvit därom något som frider emot hvarandra; så bifogar jag härhos et stycke, hvaruti både Bokstafs- meningen och den Andeliga varda beskrefne. Amsterdam d. 8. Nov. 1768. EMAN. SWEDENBORG.

Om Ordets *Bokstafveliga* och *Andeliga* mening.

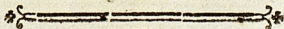
At et invärtes eller andeligt förstånd är uti Ordets bokstafveliga, utvärtes eller naturliga mening, lika som en ådel sten uti sin matrix, eller likasom et vackert barn uti lindan, har alt hittils för den Christna Verlden, varit aldeles förborgat, och deraf äfven alt det, som förstås igenom

Tidens Fullbordan, Herrens ankomst, yttersta Domen, och, igenom det Nya Jerusålem, om hvilket alt uti Ordet i Gamla och Nya Testamentet mycket förmåles och är förutlagt; hvem kan från ytan, förutan utvecklande och frånskiljande af Ordets andeliga mening ifrån des bokstafs mening, få begrep eller veta, hvad sådant betyder, som Herren i 24 Cap. hos Mathæum, så väl som uti Uppenbarelse-Boken, jemväl hos Daniel och hos Propheterne, på många ställen förutlagt. För at förnimma det, så läs här och där det Prophetiska Ordet, hvarest det handlas, ån om vilda och oförnuftiga djur, ån om sum-piga orter och träsk, ån om skogar och törnebuskar, ån om dalar och berg, ån om ugglor, skogsapor, &c; måne man där-uti ser något Gudomeligt, med mindre man ej antager och tror det til sin andeliga bemärkelse, sålom på ofvanberörde lått af Gud inlagd, likasom en ådel sten uti sin matrix? At ådla stentar eller skatter, som ligga innarföre, åro just det, som den invårtens meningen innehåller, år fullständig bevist uti Doctrina Novæ Hierosolymæ de Scriptura Sacra, N:o 5 til 26, och därstådes åfven, at Ordets bokstafs mening år grundvalen, hopahållandet och fålter för dets andeliga mening, N:o 27 til 36, jemväl at det Gudomeliga Sanna uti Ordets bokstafs mening år i sin fullhet, i sin helighet och i sin kraft, N:o 37 til 49, åf-

ven som, at Förfamlingens Lära skall hån-
tas och bestyrkas utur Ordets bokstafs me-
ning, N:o 50 til 61, och vidare, at ige-
nom Ordets bokstafs mening, förmedelst
dets andeliga mening, sker sammanbind-
ning med Herren, jämte inlåtelse i sam-
fund med Änglarne, N:o 62 til 69. Här-
til vil jag bifoga något rörande den An-
deliga Verlden: Förfamlingens föreståndare,
som til den Verlden efter döden an-
lända, varda först underviste om den He-
liga Skrift, at däruti är en invärtes me-
ning, hvilken här i Verlden varit dem o-
bekant, och äfven såges dem, at Himme-
lens Änglar äro inne uti den meningen,
under det menniskan är i bokstafs-meningen;
och vidare, at denna meningens öfverflyt-
tande eller förbytande til den förra sker
hos menniskan, (då hon heligt låter Ordet)
bestående uti någon slags utveckling eller
frånskiljande, på lika sätt som när skalet
brytes ifrån en mandel, skalet då bortka-
stas, och mandelen skulle helt bar öfvergå til
himmelen, och emottagas af Änglarne;
äfven ock på lika sätt som såd kastas uti
jorden, och där, från de yttre hinnorne
atklådd, utskjuter fröet: Denna såd är Or-
det i dets bokstafs mening, och den deraf
upkomne grodd, är den Andeliga meningen,
som öfvergår til Änglarne, men den förra
ligger kvar hos menniskan; och detta
fröet ligger så länge kvar hos menniskan
i dets sinne, lika som uti sin jord, tils

den i sinom tid frambringar fröet til fruktbarhet, så framt menniskan igenom lifvens fäd, som är Trones Sanningar och Kärlekens goda, är i sammanbindning med Herren, och således i Samfund med Änglarna. Yttermera förmanas Föreståndarne, at aldeles antaga den tro, at Order i sit sköte är andeligt, ty det är Gudomeligt; och at, om de icke antaga denna tro, så kunna de af Sataner förföras så långt, at de förneka Ordets helighet, efter hvilket förnekande Förlamlingen hos dem försvinner: de öfvertygas äfven, at om de inret tro denna Ordets Andeliga mening, kan Ordet sedan förekomma dem såsom en illa sammanfatt och ohöflad skrift, eller såsom en bok full af alt kätteri; förty utaf dels bokstafs mening kan lika som utur en fjö, alt slags kätteri hämtas och bestyrkas. Efter alt detta blifva de, som tro Ordets invärtes mening, emottagne uti Ängla-Andarnes samqväm, och sedermera uptagas til Himmelen, och vardas Änglar; men de som icke tro, förvisas til de Andesamqväm, hvilka sedermera nedkastas til helfveret, och vardas Sataner. Sataner kallas där de, som iverlden förvändt och förfallkat all Ordets Sanning, och därigenom intupit så mycket fallkt, at de ej mera någon Sanning kunnat se *).

*) De 2:ne brefven til Oetinger och brefvet til den okände, med det bifogade stycket, äro öfversatte från Latiniska Språket.

FÅGNANDE UNDERRÄTTELSE.

Utdrag af et Bref från Gref Grabianka, Starost uti Polen *) til en Svensk uti Stockholm. Dat. Avignon den 12 Februarii 1787.

Edert nit och Eder kärlek för Sanningen, äro mig för noga bekante, at icke äga den öfvertygelse, det ingen ting är eder angenämare, än yeta och förnimma, det Herren bereder alt för sina tjenare, och för det Nya Rike Han behagat, genom Em. Swedenborgs Skrifter, för lång tid sedan grundlägga. Då jag förledit är uti London, hade det nöjet vara tillsammans med Eder, värda Vän, dolde jag icke, at jag hade den lyckan at vara medlem af en Societet i Norden, där vi hafva Uppenbareller om det som rörer Nya Jerusalem **), men jag kunde ej säga Eder då något mer, förrän nu, då yi fädt befallning, at göra vår Societet bekant uti åtskilliga Länder - - -

Det var år 1779 som det behagade den barmhärtiga Guden at grundlägga vår Societet - - - uti vår Societet är ingen den yppersta, men hvar och en anser för en ära och heder, at lyda den Högsta Varelens vilja - - - Herren, såsom alla människors Gud, väljer ibland alla Nationer Ledamöter til berörde Societet - - - Vi kunne ej emottaga någon ibland oss, utan Himmels befallning, ty oansedt ljuset är för alla människor, äro icke alla ögon i stånd at se det - - Vi hafva inga Ceremonier, inga utvartes tecken, inga Hieroglypher; Societetens Ledamöters antal är ej fixerat, - - - Vi beflita oss om, at uti alt följa det hel. Evangelium, och hafva ifrån Himmelen fädt den förfäkran, at Bibeln är Guds Ord, men at den invartes meningen, så väl som de i första påseende sig i bokstafven framställande stridigheter, af ingen kunna begripas, utan Herrens ljus; för at erhålla det, bör man bjuda til, at uti alt, följa dygden på sporen, och bedja Gud, och

H 8

*) Starost, är den högsta Landtdomaren i Polen.

***) Dessa Revelationer som den Polska Grefven öberopar, äro från en Polsk Adelsman, om hvilken Hr Abbé Pernety uti des bref af den 20 October 1781 til Hr C. F. N. omständeligen omrörer, och hvilket framdeles torde blifva trykt.

hafva en ren åftundan, at känna Sanningen för Sanningens egen skull. Gud har uppenbaradt oss många ting, som äro afhandlade uti Swedenborgs Skrifter, förrän vi ännu kände dessa verk: vi hafva fått den bekräftelse, at Herrens Röst nedstigit uti hans hjerta, men at, oanfedt hans skrifart, i första påseende tyckes vara tydelig och enfaldig, innehåller den dock en djuphet och en finhet, som är svår at förstå för dem, hvilka icke gjordt några framsteg uti det Andeliga - - - Vi underkasta oss Borgerliga och Ecclesiastiqua Regeringar - - - vi tillåta båda könen at inkomma uti vår Societet; i få ord, utan at oroa allmänna friden eller någon enskildt, beviljar Gud oss en åftundan, at vara gode och ädelsnute, samt göra allt det goda vi kunna, och intet ondt, vare sig i Physiskt, Moraliskt eller Politiskt affeende - - -

Ach! min kära och älskvärda Vän, vi äro öfvertygade, om den stora nödvändighet det ligger deruppå, at öfverända kasta vårt eget förfstånd af gud, hvilken tror sig begripa allt - - - och då vi rena vårt sinne ifrån fördomar och fäfsånga, så kunne vi först erhålla förfstånd at fatta Sanningen; ty Dygdens stig är utstakad af et enkelt och ödnijukt hjerta. Huru äro ej de at beklaga, hvilka tro sig berättigade, at sätta Guds befallningar nedan om deras egna tvifvelsmål, hvilka förkasta det hel. Ordet, och hvilka hvarken vilja eller kunna förstå, emedan deras högmod uppfyller dem med mistroende, dunkla begrep och ofanning - - -

Det är endast genom bön och den högsta Vifhetens åkallande - - - genom eftersträfvan- de, tro och hopp, som man omsider kommer til Sanningens förfstående; ty den Evigas skatter äro ej för andra än dem, som vilja öppna för honom deras hjertas dörr: Gud begär kärlek, och det är Guds och Nästans kärlek som förmår allt - - - Nu är för handen det Nya Riket, det Nya Jerusalem, den Nya Förfamlingen: denna Förfamling är redan uti öknen. Huru lycklige äro ej de som se det. - - - Den Tiden som förfvunnit uti mörka dagars skugga, nalkas omsider för at förvandla verlden. - - - Mitt talesätt läser visserligen synas dåraktigt i de verlds visas ögon. - - och jämväl för de Statskloke, som bereda deras

I I

pla-

planer, och göra uträkningar om Nationers magt och förbindelser, under det de glöma, at en Ofynlig och Alsmächtig hand styrer Rikens öden, &c.

Underrättelse om de af Swedenborgs Latiniska Manuscripter, hvilka efter des död blifvit tryckte.

1780. Fant en Svensk Resande i London, hos den förledit är afledne Med. D. *Mesfiterre* et fragment af Swedenborgs Manuscripter, under denna titel: *Coronis Seu Appendix ad Veram Christ. Religionem, in qua agitur de quatuor Ecclesiis in hac Tellure a Creatione Mundi. deque illarum Periodis & Consummatione. Et deinceps. De Nova Ecclesia quatuor illis Successura, quæ erit vere Christiana & Corona antecedentium. Deque Adventu Domini ad illam, & de Divino Auspicio Iffus in illa in æternum. Et porro de Myfterio Redemptionis.* — Denna vår Landsman lät trycka på egen bekostnad samma Manuscript, och har sedermera påfunnit et Supplement därtil, hvilket likväl ännu ej är tryckt.

1783. Vid årets slut, öfverfördes af en Svensk Resande åtskillige Em: Swedenborgs Manuscripter til England, och af dem lät Hr Tulk, å des bekostnad, trycka *Clavis Hieroglyphica Arcanorum Naturalium & Spiritualium per viam Representationum & Correspondentiarum.* Hr Tulk är Ledamot af den Societet i London som fortpantar Nya Församlingens vidsträckt Kunskaper, så väl i Religionen som Sedoläran och Naturkunnigheten.

1784. Lät Hr Hindmarsh äfven Ledamot af nyssnämde Societet, å des eget förlag trycka *Sensus Internus Propheticus &c.*

1785. Satte sig Hr *Henric Peckit* af *Compton Street*, Hr *Georg Adams* af *Fleet Street*, Hr *William Spence* af *Great Mary le bone Street*, och ofvannämde Hr Hindmarsh, alla tillammans, at å deras förlag trycka det förträffeliga Ms: *Apocalypsis Explicata.* Detta värk är af Auctor sjelf, renskrifvit til tryckning, och består af tre starka Volumer in 4:o, samt innehåller ej mindre den fullständigaste uttolkning af Uppenbarelse-Boken, än uttydning, af alla Svåra Språk

uti hela Bibeln; ty då Auctoren där säger betydelsen af et enda ord, anförer han jemväl alla möjliga texter, ifrån Bibelns början til des slut. hvarest det ordet förekommit, och bevisar omständeligen, at det, sådan uttydning måste hafva och ingen annan. Tredje Volumien innehåller, jämte Theologiska, äfven de vackraste Philosophiska afhandlingar, och hvilka ej kunna annat än anses ypperlige af alla forskare uti Naturkunnigheten. Hela detta verk kommer at kosta omkring 11 Riksdal. Specie: Subscription på de 2ne första Volumerne är endast 2 Guineer, uplagan är jemväl ganska liten. Man kan ej eller undgå at berätta, at då Hr Peckets hus uti *Compton Street* af *London*, med des dyrbara samlingar, dem han sjelf värderade til närmare 30,000 pfd Sterl. år 1785 om Sommaren, sent om aftonen, tillika med hela kvarteret, lades uti aska, träffade andra Volumien af *Apocalypsis Explicata*, at vara inläst uti et af Hr Peckets skåp, som var i väggen fastskrufvad; och i denna förvirring, kunde ej den olyckliga mannen frälla det, utan bortgick förtviflad, och hade en orolig natt hos en af sina vänner; men dagen derpå; fick han höra, at folk emellan eldslågorne inbrutit sig i skåpet, och af det eljest obetydeliga gods som från elden blef räddadt, fant han då äfven, emot all förmodan, detta Manuscript, jämte alla Swedenborgs tryckte arbeten frälste, til ej mindre tilfredsställelse för honom sjelf, (som redan förkutit 50 L. til den första Volumens tryckning,) än för alla Sannings-älskare i gemen, och i synnerhet för Hr Doctor Spence, som äfven gifvit 50 L. til tryckningen, och hvilken sade, innan han fick veta, at berörde Manuscript blifvit räddadt, det han i des ställe ville haft sit hus upbrändt med alla des meubler. — Så stor är en rätt Sannings-älskares kärlek, för det som tjenar människoläget til uplysning och förbättring, och hvilken sällsamma kärlek dock blir så mycket af småvetten förlöjligad. Emedlertid lät Hr Peckitt upmura et långt vackrare hus i det förras ställe, och fick derefter en ökad kärlek, ej mindre, för de så befinnerligen, genom Förfynens skickelle, från elden

frälste Nya Församlingens tryckta Skrifter, (då hans öfriga förträffliga Myttiska Boksamling blif eldens rof) än för Manuscriptet, til hvilket tryckning han nu för andra gången skänkte 50 Pund Sterl. och läfvade at ensam hela tryckningen deraf understödja. Han bekände, at denna förlust, varit det aldraföraste försök för hans sinne, i anseende til det stora vålde hans samlingar ägde öfver hans hjerta, och at detta så när bragt honom i förtviflan, så framt han icke blifvit tröstad af dessa Språk, *at den som vil bevara sit lif, eller det han högt älskar, han skal mista det, men den som vil mista det, skal blifva förvarad til evigt lif; Marc. 8:36. även som, at hvad människan, uti des oomvända tilstånd, för ypperligt anser, det anser GUD för en styggelse: Luc. 16:15.* Gemenligen händer det så, at hvad en på bättringens väg stadd människa, högt älskar af Jordiska föremål, plär hon förlora, förmodeligen, för at derigenom bringas til upfyllande af det Språket "*Du skall älska Herren din Gud öfver alla ting.*" Det är denna öfverlåtenhet och detta offer, Gud af människan, til hennes frälsning begär, och det Han dock så förlan får.

Theologiz Doctoren och Kyrkoherden J. Cloves
Bref til Med. Doct. William Spence.

Min kärafte Herre. Det är med oändeligt bekymmer som jag finner, at olikhet uti tankefätt upkommit uti Eder Societet, rörande tryckningen af Manuscriptet Apocalypsis Explicata, skrefven af vår kära Lärare, i synnerhet när jag besannar, det jag dertil torde varit vållande. Jag tillstår, det jag hade mina tvifvelsmål, i anseende til det verkets utgifvande, och när vår Vän Hr Provo lemnade mig del af Saken, och begärte få veta mina tankar deröfver, anfåg jag det för en skyldighet at berättat honom mina tvifvelsmål. Den första betänkeligheten som hos mig upkom, var en fruktan, at der til äfventyrs kunde vara någon olikhet i båda uttydelferne. Hvar och en upmärksam Läsare af Nya Församlingens Läro-Böcker, läser ofelbart funnit, at de deruti förekommande uttolkningar af den Heliga Skrift ofta äro olika: jag

fåger likväl icke, at de motsäga hvarandra, men de äro olika, enligt de särkildta Synpunkter, uti hvilka de vid särkildta tider syntes uti Auctorens uplyfta ögon, och denna olikhet af uttolknningar, minskar för ingen del hans trovärdighet, såsom en Gudomeligen inspirerad Lärare, hvilken uppdagar det heliga Ordet; men det är en följd af det Ordets omätelighet, efter det kan tillåta sådan mångfald af uttydningar, dock alla instämmande den ena med den andra, alla harmonierande uti samma Gudomeliga föremål, och alla bidragande at främja lika välsignade verkningar; icke des mindre förekom det mig, at en sådan olikhet uti förklaring, framvisad til allmänheten, öfver en och samma andeliga skrift, torde hända, kunde blifva en stöteften för de svaga, hvilka ej rätt betrakta grunderne til en sådan olikhet. En annan punkt förekom mig äfven betänkelig, neml. at Auctoren sjelf gifvit företräde til den förklaring öfver Uppenbarelsen som han tryckt, och jag kunde ej undgå at då föreställa mig, det han måtte ägt någon vigtig och hemlig orsak, hvarföre han ej tryckt detta nu i fråga varande Manuscript.

Deffa, Min k. Herre, voro de tvenne skäl til tvifvelsmålen, som hvilade i mit siene, rörande tryckningen af berörde verk. Det var likväl hvarken mitt lyfte eller min önskan, at deffa orsaker skulle åstadkomma Verkets indragande, ty hvem är jag, at jag skulle våga fälla Dom uti et så viktigt ärende? Jag endast föredrog det som jag ansåg vara min skyldighet, på det intet hastverk skulle ske, til oförrättande af den Sak, hvilken jag hoppas, är ofs alla så ömt om hjertat, och uti hvilken, jag innerligen bedjer, vi altid måtte förenas til *Ett*; men om det synes för dem, hvilka med granlagenhet jämfördt båda Verken, at de ej hufvudsakeligen differera, utan öfverensstämma; och om det vidare synes dem, at Swedenborg ämnade samma Verk at utgifva; (hvilket från hvad Ni uti Edert bref berättar, jag är benägen at tro det han gjorde,) då skall jag blifva ibland de första at gifva mit bifall til des tryckning; ja, jag skal anse det för en synnerlig nåd och välsignelse från Himmelen, at et sådant verk blir frambragt til vår dunkla verlds uplysning. Jag beder jemväl det Ni ursäktar, at

jag ej kan åtaga mig jemförelsen af båda Värken, emedan min tid och öfriga lysflor, ej tillåta det, hållt Ni och andra låga, at det ej innehåller några hufvudsakeliga olikheter uti förklaringsarne, och hvarmed jag uti mit sinne är blefven fullkomligen tilfredsstäld, afläggandes tackfägelte för det Ni, til den ändan, bjudit mig at besöka Eder.

Min K. Herre, varen försäkrad, at jag är på det högsta, uti mit eget sinne, under det jag nu skrifver, förödmjukad, öfver den oförtjenta heder J slöfen på mig, då J ens anfen mig värdig, at rådfrågas i en sådan sak, som jemväl smärtad, öfver den oro jag genom mina tvifvelsmål, väkt uti Edert sinne och de öfrigas, dem jag så mycket högaktar. Uti detta förödmjuknings tilstånd känner jag en ljustlig böne-anda upftiga, den jag hoppas är ifrån alla godheters Källa, at hvad som förelupit måtte varda förgätit och förlåtit, såsom skedt af renaste välmening, och at aldrig någon tanke-strid, ehuru uprigtig den ock varit, både öfver detta och andra ämnen, måtte göra inbrott uti den välsignade kärlekens och ömhetens anda, som äro Fridens och Dygdens kännetecken, dyrbarare uti Himmelsens ögon, än det måst välgrundade omdöme.

Jag har nyligen varit syffselt med et *utkast af hela Nya Församlingens Lära*, enligt hvad Societeten begärte af mig, då jag hade den lyckan, at vara med Eder uti London. Den delen som redan är fullkomnad, och hvilket är öfver hälften, ämnar jag at sända denna vecka til Hr Provo, för at inhämta hans och de öfriga af Societetens Ledamöters tankar, angående den plan jag vid Verket antagit. Ej eller behöfver jag tillägga, at jag anfåge det för en synnerlig ynnest, om så väl Ni som de af Edre Vänner, til hvilkas urskillning J ägen förtroende, ville påtaga sig den omforg, at genomläsa hvad som redan är skrifvit, och deröfver lemna mig Eder fria utlåtelse. Jag säger fria utlåtelse, ty jag anhaller på det högsta och uprigtigaste, at det Verket aldrig måtte läggas i dagsljuset, med mindre det til alla delar varder gilladt af samtelige Ledamöterne uti Eder Societet, emedan det äger et så väfendteligt syftemål til det goda,

medelst framläggande af fädane välfignade Sanningar, hvilka vi hafva få mycken orsak at värdera. Om den redan färdig skrefna delen af Verket varder gillad, erbjuder jag mig, at tillägga en Inledning, jemte sex öfriga artiklar om *fria Viljan, Ångern, Nya Födelsen, Tilräkmandet, Döpselsen och den Heliga Nattparden.*

Då J scen Hr - - anhåller jag det J gifven honom min uprigtigaste tackfägelte för des angenäma bref, och deremot lät honom emedlertid genomläsa detta såsom Svar, efter tiden ej tillåter mig, at omskrifva det för andra gången. Lät honom jemväl veta, at jag förvarar honom med tilgifvenhet uti min ihugkomst, och han är ofta i min tanka närvarande med mig, uti mycken kärlek och vördnadsfull ömhet.

Vid någon annan lägenhet, skal jag iakttaga tilfallet, at meddela Eder mina tänkefätt, angående Hartleys Epitaphium &c. Emedlertid varen öfvertygad at jag är Eder tilgifna Broder
uti Kärlek och Sanning

J. CLOVES *).

P. S. Jag skall jemväl anse det för en ynneft om mit namn varder tillagdt til deras, som äro soubscribenter på Apocalypsis Explicata.

*) *Theol. Doct. Cloves är Chef för en Societet uti Manchester, hvars föremål är, at fortplanta Nya Församlingens Lära: Han öfversätter och Arcana Coelestia, och har redan öfversatt många af de öfrige Värken som äro tryckte.*

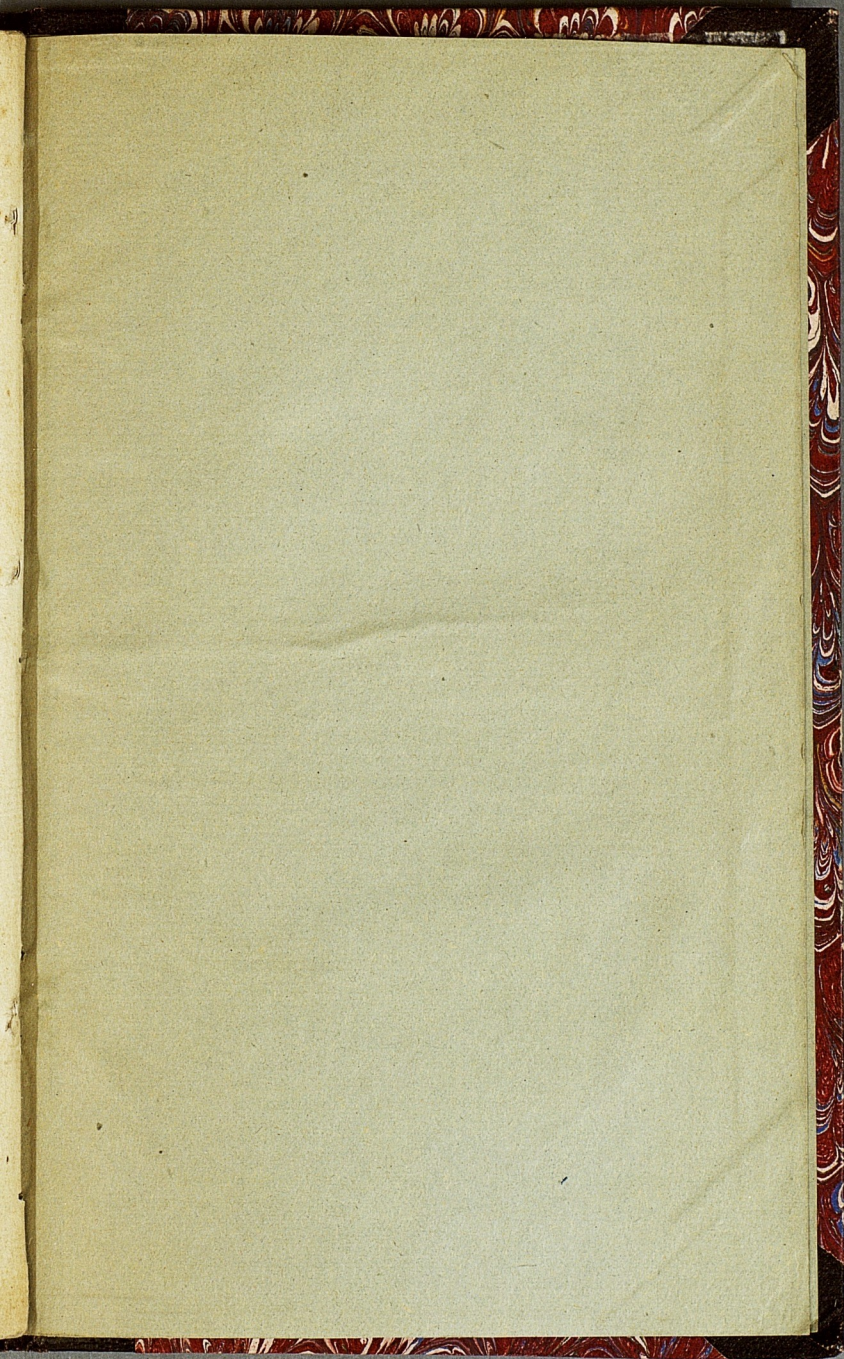
London d. 27 Februarii 1787.

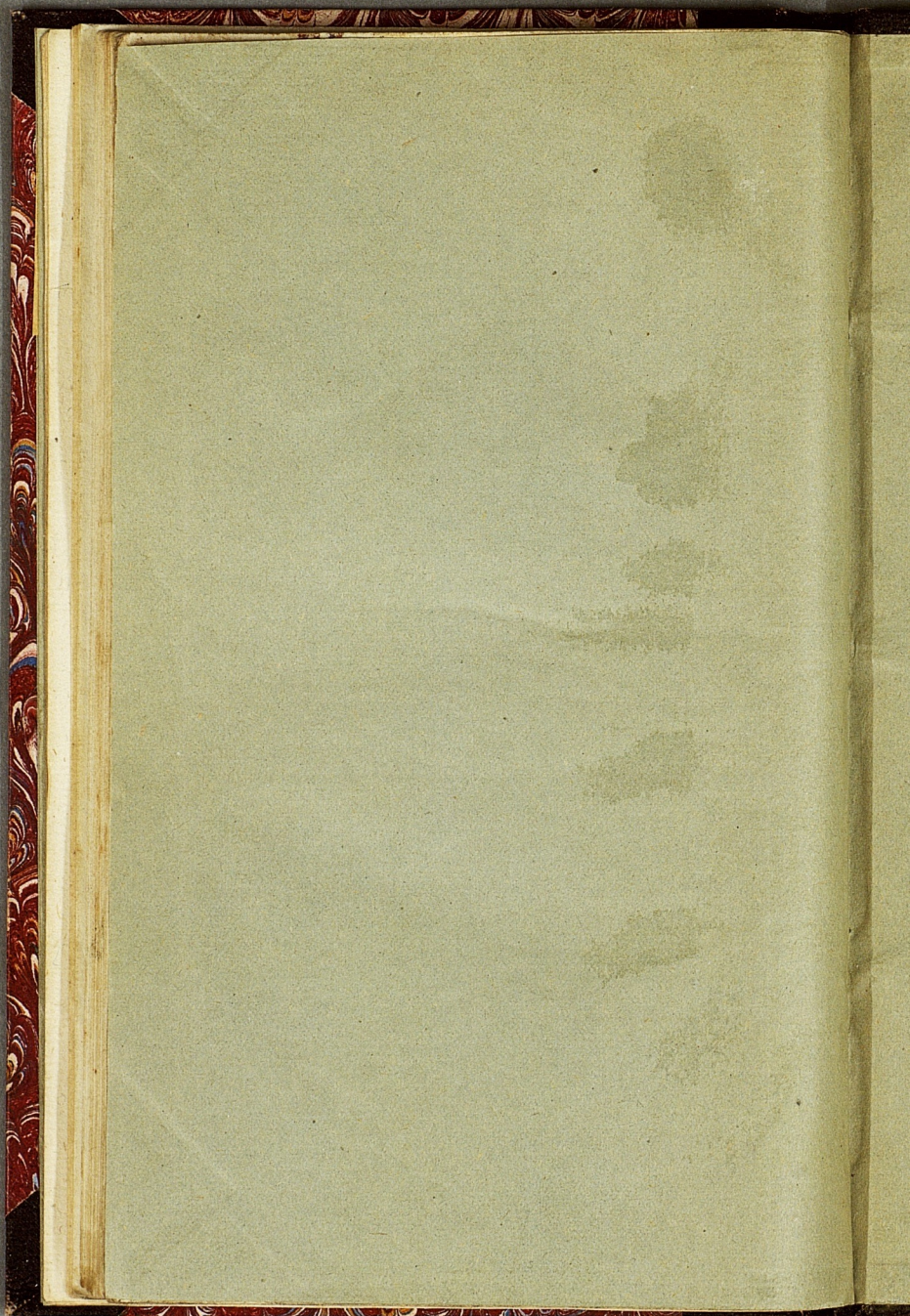
Uti bref af ofvanstående Datum berättar Chirurgen Chaftanier, at han utgifver en månadlig Skrift, under Titel af *Journal Novi-Jerusalemite*, som kommer at innehålla öfversättningar utur Nya Församlingens Skrifter: priset för hvar månad är 1 skill. 6 d. sterling, eller omkring 16 skillingar Sp. uti Svenskt mynt.

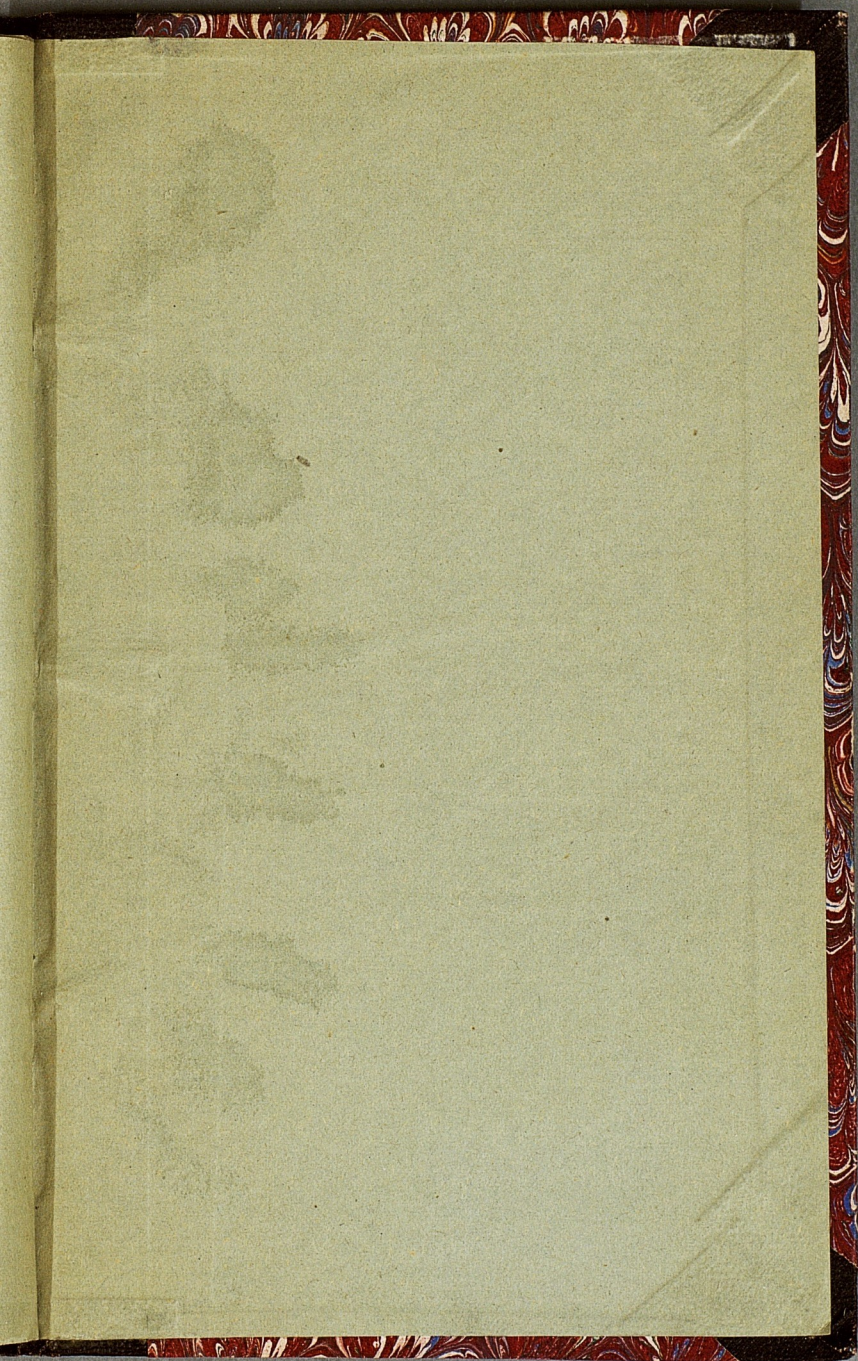
Genom et föregående bref från Hr *Chastanier*, har man blifvit underrättad, at uti *Moscov*, finnes en Societet, som yffelsätter sig med öfversättning och tryckning af *Svedenborgs* Theol. Verk. Samma Societet har bevißt des nit genom en gåva til *Chastanier*, af 100 Pund sterl. för at användas til tryckningen af *Svedenborgs* arbeten; och har til Preses Hr Öfver-Jägmästaren Baron *Shröder*; man vet jemväl förviffo, at flera höga Personer, vid Kejsferliga Rylka Hofvet, anse med vördnad Nya Förfamlingens uplyfande Skrifter.

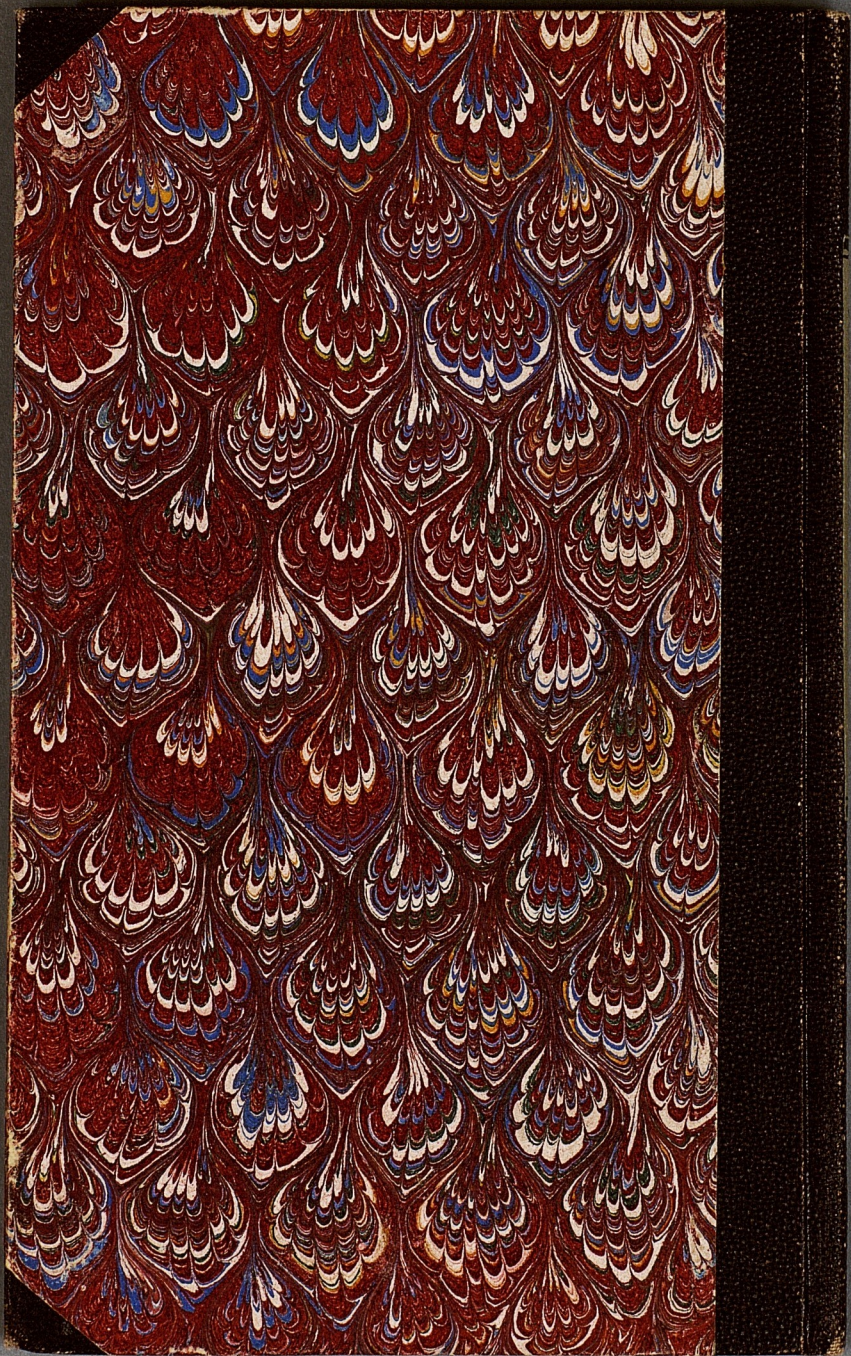
En lika Societet som den uti *Moscov*, instiftades vid slutet af 1783 uti London, hvilken väljer des President hvar år, har des Skattmästare och des Secreterare: Ledamöterna bestå af 2:ne Classer, så kallade *Souscribenter* och *Proprietairer*; de förra betala hvardera 1 Guinee, de sednare hvardera 5 Guineer om året: ingen kan komma til den sednare Classen, utan at derjemte vara uti den förra. Societeten har des egen Boktryckare, och hafva *Proprietaire*rne, utom de 6 årliga Guineernes betalande, gjordt ansefliga sammanskott.

Uti Lyon har från Trycket utkommit *Sagesse Angeliqve de la Divine Amour*. Uti Paris, *Le commerce entre l'ame & le corps*, och af samma Afhandling en ny edition uti Haag. Hr *Bibliothecarien Monët* uti *Versailles*, som tillika är Chef de Bureau, har öfversatt alla *Svedenborgs* Theol. arbeten, på en elegant franyska, men vil ej ännu lemna dem til Tryckning.

www.books2ebooks.eu